

Šentjurske NOVICE

revija za aktualna lokalna vprašanja; letnik XVIII, št. 1; 26. januar 2011; cena: 2,00 €

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKÉ novice
2011
352(497.4 Šentjur)
0101557,1
COBISS

**NA TRŽNICI
V ŠENTJURJU**
070 316 370

Marjet Marot s.p.; Drafenikova ulica 16; 3230 Šentjur

Knjižnica
Mestni trg 5b

3230 Šentjur

PREBERITE!!!

**Brutalno nad
komunalni
prispevek**

**Intervju:
Primož
Laubič,
svetnik LDS**

**Kdo so
šentjurski
tajkuni?**

**Šentjurske
novice
z novim
urednikom**

Sivestrovanje v Šentjuru

TOPSTAR
Intelektualno in poslovno svetovanje
Jure Godler s.p.
Prestolovska 20A, 3230 Šentjur
**POTREBUJETE
PREVOD?**
jure.godler@t-1.si; 040 47 11 44; www.topstar.net

MONTMARIS
Roman Planko s.p.
3225 Planina pri Šenturcu 44
tel.: 03 748 10 10, www: 040 846 333

ASFALT
KOVAČ d.o.o.
031 652 437

**FOTO
5-er**
Peter Zmahr s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

Kozjansko.info
Spletni časopis Obsovelja in Kozjanskega

Brezplačno šivanje zaves
MOJ DOM v trgovini Resevna
Mestni trg 4, Šentjur

50 najvplivnejših Kozjanskega in Obsotelja v letu 2010

Spoznajte jih na:

Kozjansko.info

Spletni časopis Obsotelja in Kozjanskega

MOJ DOM

Mestni trg 4, Šentjur
tel.: 5741 - 655

odpiralni čas: vsak dan od 8h do 19h
sobota od 8h do 13h

BLAGO ZA ZAVESE - 10% POPUST
BREZPLAČNO ŠIVANJE ZAVES

FLENELA
16,73€

KREP
13,37€

VELIKA IZBIRA
VOLNE, SUKANČEV,
ZADRG

v 1. nadstropju trgovine Resevna Šentjur

www.trgovinejager.com

iJAGER

TRGOVINE

Kruh beli parjeni,
0,6 kg

0,89 €

Puranji file, 1 kg

4,99 €

Zamrznjen piščanec
Pivka, 1 kg

1,99 €

0,35 €

Tempel,
1,5 L

Pomursko mleko,
3,5%, 1 L

0,65 €

Pijača breskev
Fructal, 1 L

0,49 €

Šentjur

Tel.: 03-747-23-50

**Kombinirani štedilnik
KK511HW1**, kombinirana
kuhalna plošča, 3 plin,
1 električna plošča,
konvencionalna pečica 49 L,
globok emajliran pekač,
dvojna pečniška vrata
z enojno temperaturno
refleksijo, varovani plinski
gorilniki, samočistilna
funkcija, priključna moč
2867 W, mere 50 x 85 x 61 cm

Körting **gorenje**

264,90 €

gorenje

**Mikrovalovna pečica
Gorenje MO20MW2**,
prostornina pečice 20 L,
5 stopenj moči, mehansko
upravljanje, moč 800 W,
dimenzije 26 x 45 x 33 cm

69,90 €

Jagros d.o.o., Laše 1b, 3241 Podplat. Ponudba velja do 02.02.2011 oz. do razprodaje akcijskih zalog. Za možne napake v tisku se opravičujemo!

foto: Gašper Gobec

Prvi uvodnik

Vedno je enkrat nekaj prvič, prvič padeš s kolesa, prva ljubezen, prvo strto srce ali napišeš prvi uvodnik. Ko čez leta gledaš nazaj, ugotoviš, da so ti te prve stvari ostale vedno v spominu, pa čeprav niti v lepem niti grdem. Po večini pa takšne, da bi jih najraje pozabil, pa jih ne moreš.

Novo leto je tudi zame in za Šentjurske novice prineslo velike spremembe. Po 17-letih se je naš časopis znašel ponovno na začetku. Šele ko vzameš v roke druge lokalne izdelke, ugotoviš, da so Šentjurske novice unikum lokalnega časopisja. Medij, ki je zgled tudi kakšnemu dnevnemu časopisju z odličnim finančnim in novinarskim zaledjem in z ogromno naklado. Ne moremo konkurirati z dnevnim časopisjem, tudi ne s tedenskim, vsaj po aktualnostih informacij ne. Naša smer je načrtovana drugače. Članki so in bodo ostali na visoki ravni, analitični in podprti z mnenji pisca. Obvezno bomo hvalili dobre stvari in grajali slabe, pa če je to tistim, ki so se znašli v primežu medija, vseč ali ne. Še vedno se bomo trudili dobiti nepristranski pogled na dogajanje, gledali našim politikom pod prste in na ugotovljene nepravilnosti opozarjali javnost in pravosodne inštitucije. Seveda pa se zavedam, da bomo stopili pri teh dejanjih marsikomu na žulj in slej ko prej se bomo tudi sami znašli na zatožni klopi. Takrat bomo zagovarjali svoj prav z vsemi atributi.

Čeprav so ŠN že utečen medij, prepoznaven v svojem okolju, je po drugi strani težko nadaljevati delo, ki ga je s svojim vplivom in znanjem zapustil dosedanji urednik. Nekoč mi je Anita Koleča dejala: Šentjurske novice so Kovač. Kako naj se častno spoprime s tem velikim imenom, se sprašujem? Kako

upravljati časopis, ki ga je nekdo v skoraj dveh desetletjih ukroji po svoji meri in pri tem ne delati slabše ali nasploh drugače ter izgubljati zvestih bralcev? Odgovor je jasen. Franc Kovač še vedno ostaja del ŠN. Analiza šentjurske politike bo še vedno v njegovih rokah. Razbremenil se bo predvsem pri iskanju oglaševalcev in finančne stabilnosti medija, ne bo več klicaril neplačnikov, vlagal opominov za neporavnane račune. Ne bo se mu več potrebno jeziti na članke, ki prihajajo z zamudo, odslej bo to njegovo breme na mojih ramenih. Zato verjamem, da bodo njegovi prispevki še boljše dodelani, kot so že bili. Tudi Bogdan in Luka, oba pomembna tvorca besedil in člankov, še vedno ostajata, prav tako ostali občasni sodelavci. Ekipa se bo samo še dopolnila, dodali bomo svež veter v jadra. Zato tistim, ki se bojite sprememb, je vaš strah zaman. Ne bomo se spremenili, vsaj v stilu pisanja in podajanja informacij ne. Je pa prva opazna sprememba že pred vami. Šentjurske novice so v barvah. Barvne slike bodo zagotovo dvignile nivo časopisa in se skupaj s kritičnim peresom postavile daleč pred konkurenco. To pa je bil naš cilj že od samega začetka.

Konec meseca februarja boste naročniki dobili po pošti položnice za polletno naročnino Šentjurskih novic. Položnice bo izstavilo podjetje MediaStar d.o.o., pod okriljem katerega bo od zdaj naprej izhajal časopis. Veselilo bi nas, če nam boste zaupali in dali možnost tudi v prihodnje.

Jure Godler

Nekoč mi je Anita Koleča dejala: Šentjurske novice so Kovač. Kako naj se častno spoprime s tem velikim imenom, se sprašujem?

Mesečnik
Šentjurske novice izdaja:
 MediaStar, založništvo, d.o.o.,
 Pod vrbo 20a, Šentjur
Glavni in odgovorni urednik:
 Jure Godler
Lektoriranje:
 Urška Godler, Eva Kovač
Postavitev in oblikovanje:
 Jure Godler
Naslovnica:
 foto: Gašper Gobec
Tisk:
 Forma Celje d.o.o.
 8,5% DDV je vračunan v ceno
Naslov uredništva:
 Pod vrbo 20a, 3230 Šentjur
Telefon:
 040 47 11 33
E-pošta:
 sentjurske.novice@siol.net
Transakcijski račun:
 0600 0037 3219 342
Naklada:
 1000 kom
Naslednja številka:
 23. februar 2011
 Časopis je vpisan v evidenco
 javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
 pod zaporedno številko 1056.
 Stališča avtorjev niso
 nujno stališča uredništva

Brutalno nad komunalni prispevek

Drugo sejo novoizvoljenega občinskega sveta so zaznamovali »buldožersko« vodenje seje, ki si ga je privoščil novi župan Diaci, posledični protestni odhod največje svetniške skupine SDS in radikalno znižanje komunalnega prispevka. Menda se je zgodilo prvič v zgodovini šentjurske občine, da je bila znižana cena kakšne občinske dajatve.

Kam se mudi županu Diaciju?

Dnevni red 2. seje, ki se je poleg vsega zgodila še tik pred božičem, združena pa je bila celo še s slavnostno sejo OS ob dnevu samostojnosti in predpraznično pogostitvijo, je bil v resnici obupno prenapet. Že same spremembe občinskega statuta in poslovnika ter predlagani skrajšani postopki za štiri odloke o komunalnem prispevku bi bili povsem dovolj za eno, če že ne tudi za kar dve »normalni« seji. Ker pa v tem primeru očitno predlogi niso bili niti predhodno ustrezno usklajeni, se je lahko zgodilo le to, kar se je, da sta župan in občinski svet tako rekoč pohodila sama sebe. Tako pri statutu kot pri komunalnem prispevku je v resnici šlo za politično in gospodarsko zelo pomembne odločitve, zato se postavlja vprašanje, kaj se je zgodilo z županom Diacijem, ki si je zamislil, da bo vse skupaj uspešno speljal kar po nekoliko sumljivih bližnjicah. Se mu res mudi zato, ker mora svojim predvolilnim donatorjem vrniti usluge, kot so v kuloarjih zatrjevali nekateri kritični občinski svetniki?

»Koalicija voljnih« znana

Kar dobro uro so svetniki porabili, preden so se uskladili glede dnevnega reda. Pravzaprav samo poskušali uskladiti, kajti kasneje je bilo očitno, da se sploh niso sporazumeli. **Jože Korže** je v imenu SDS menil, da mora OS spoštovati veljavni poslovnik, torej najprej izvoliti Komisijo za normativne akte in Odbor za proračun in občinsko premoženje. Ti dve delovni telesi morata preučiti predlagane spremembe statuta in odloke o komunalnem prispevku,

sprejeti določene odločitve in šele potem je na vrsti odločanje OS. Nedvoumno je tudi nasprotoval skrajšanemu postopku za sprejem odlokov o komunalnem prispevku. **Župan Diaci** ga je v glavnem v celoti zavrnil, ker da so predlagane spremembe statuta bile v proceduri že v prejšnjem mandatu, delovna telesa

Jože Korže, SDS, o poigravanju z demokracijo: »Od vsega začetka je treba postaviti stvari tako, kot morajo biti. Če zaradi racionalizacije pristanemo na kršitev poslovnika glede delovnih teles, potem je naslednja stopnja ukinitve občinskega sveta in odločanje enega samega človeka.«

da niso nujni pogoj za odločanje OS, glede skrajšanega postopka pa, da bo OS o njem odločal pri naslednjih točkah dnevnega reda. Z Diacijem so se načelno strinjali tudi **Polnar (GOŠ)**, **Artnak (LDS)**, **Zupanc (Desus)** in delno tudi **Erjavec (SD)**. Odločno sta mu poleg **Koržeta** nasprotovala le **Žafran (SDS)** in **Malovrh (SLS)**, ki sta ostala pri zahtevi, da se je treba držati poslovnika in najprej ustanoviti potrebno komisijo in odbor.

Tako razprava in še bolj glasovanje o dnevnem redu sta dovolj jasno pokazala, kakšno je novo razmerje v OS: župan ima poleg podpore svojih svetnikov **GOŠ** še očitno dogovorjeno podporo pri **LDS**, **SD**, **Desus** in **NSi**. Med svetniki **Desusa** je tu in tam malo po svoje glasoval **Recko**, v **SLS** pa se je podobne manire navzel tudi **Jože Lavbič**. Dosledno opozicijsko so se identificirali le svetnik **SDS** in **Jurij Malovrh**. To razmerje sil se je nato še večkrat potrdilo pri kasnejših glasovanjih, kar nedvoumno pomeni, da župan **Diaci** že ima svojo »koalicijo voljnih«, to je tistih, ki glasujejo zanj, čeprav formalno (še) niso v koaliciji.

Statut in poslovnik ostajata v prvi obravnavi

Razprava o spremembah statuta in poslovnika ni »odkrila Amerike«; nekateri svetniki, recimo **Štiglic (Desus)**, so se jih temeljito lotili pri podrobnostih, večina pa se je ustavila le pri na novo uvedenih občinskih denarnih nagradah in zmanjševanju števila delovnih teles OS. Od 13 naj bi jih po novem ostalo le 6, kar bi pomenilo letni prihranek 14.000 €. **Artnak (LDS)** se je zavzel za tri dodatne odbore (za šport in dejavnost mladih, za komunalno politiko in za stanovanjsko politiko), **Erjavec (SD)** je dodal Odbor za kulturo, **Jelka Godec (SDS)** pa Komisijo za mednarodno sodelovanje. **Zupanc in Štiglic (oba Desus)** ter **Erjavec in Godčeva** so opozorili na nedorečenost predloga glede občinskih denarnih nagrad, **Godčeva** pa tudi na sporne predloge odločanja o imenovanju profesionalnega

podžupana, pristojnostih župna za nadzor javnih zavodov in načina glasovanja o proračunu. Glede najbolj sporne zahteve SDS, da mora biti sestava vseh delovnih teles proporcionalna (število članov naj bi bilo odvisno od volilnega izida stranke), se je za nasprotovanje opredelil le Artnak. Zanimiv je bil dramatičen nastop Žafrana (SDS), ki je očital županu, da je s predlogom sprememb 101. člena statuta (dimnikarska služba) storil kaznivo dejanje zavajanja občinskega sveta, ker je namerno nezakonito odprl vrata tajkunskim mahinacijam. Kasneje pa se je pokazalo, da je domnevno sporno določbo

ZAŠILJENI

Robert Polnar (GOŠ) zavaja ali pa je nepoboljšljiv optimist: »**Ključno pri delovnih telesih OS je, da bodo v njih res strokovni poznavalci, ki bodo omogočali pametno odločanje občinskih svetnikov.**«

Anton Špan (GOŠ) ve, zakaj je volil Diacija: »... **ne zaradi njegove lepote, temveč zato, ker je prijazen do ljudi in že dokazuje, da je začel delati.**«

samo prepisal iz »Tislovega« predloga in da menda sploh ni sporna.

»Koalicija voljnih« izglasovala »brutalen« komunalni prispevek (KP), SDS protestno domov

Pridevnik *brutalen* si je KP zaslužil zaradi načina izglasovanja in tudi kar 40-odstotnega znižanja, kar je bil po besedah Artnaka (LDS) zgodovinski dogodek v šentjurskem OS. Znižanje KP je bilo pričakovano in napovedano že pred volitvami, zato je bil kasnejši spor in protestni odhod SDS (več kot tretjina OS) s seje presenetljiv.

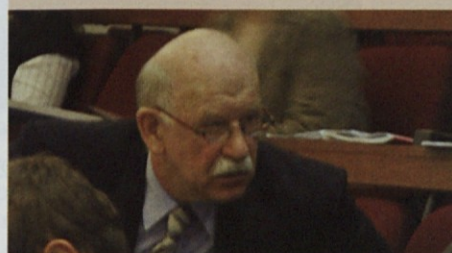
Točka se je začela z zahtevo SDS, da se odlok sprejema po normalnem dvofaznem postopku, toda desna roka župana, pravica Sabina Pleteršič, je vztrajala, da je bil enofazni postopek že sprejet ob sprejemanju dnevnega reda, o drugačnem načinu sprejemanja pa OS odloča po razpravi. Ker se je z dvofaznim postopkom strinjal tudi glasnogovornik

GOŠ Polnar (GOŠ), je razprava stekla.

Uvodna obrazložitev odloka je bila obupno nerazumljiva. Vsebinsko zahtevno materijo je predstavnica občinske uprave **Gajškova** dobesedno v prazno zdrdrala oziroma je prečitala tisto, kar je bilo zapisano. Vsaj jaz nisem ničesar razumel, sploh pa ne, zakaj je

Jurij Malovrh (SLS) o dokončnosti znižanja sprejetega odloka o KP: »**Če si daš enkrat štrik za vrat, potem visiš.**«

Jože Štiglic (Desus) ne zaupa obročnim plačnikom KP: »**Če ni denarja na računu, jim ga še Bog ne more vzeti.**«

Štefan Tisel (SDS) je občinskim svetnikom postavil kruto psihiatrično diagnozo: »**Zmenili smo se, zdaj pa to nič ne velja. Pa saj nismo normalni.**«

Jože Korže (SDS) grozi, a se ga nihče več ne boji: »**Opozarjam vas, ne se igrati!**«

sedaj KP, ki ga je izračunala ista firma, kar za 40% nižji, ali vsaj to, zakaj je bil prej upravičeno toliko višji. Vsem nam je pa bilo razumljivo vsaj to, da nova politika želi z znižanjem KP, subvencioniranjem za kmetijstvo (do 2000 €) in mlade družine (do 1000 €) ter z možnostjo obročnega plačevanja za podjetnike v občino privabiti

nove investitorje. Po mnenju **Polnarja** je šentjurski razvojni cikel zastal ravno zaradi nekonkurenčnega KP. V Šmarju in Konjicah je ta skoraj 3-krat, v Krškem, Sevnici in Slov. Bistrici pa 2-krat nižji. Šentjurski KP je bil primerljiv samo s celjskim. **Artnak** se je sicer vprašal, od kje bomo nadoknadili manjkajoča sredstva, hkrati pa se je zavzel še za večja znižanja, katerim naj bi sledile cene v vrtcih in komunalne storitve. Tudi **Zupanc** (Desus) in **Erjavac** (SD) sta bila absolutno za. Resne pomisleke sta imela le Korže (SDS) in Malovrh (SLS). Korže je opozarjal, da se Občina na hitro in nepremišljeno, brez slehernih izračunov in projekcije, kaj se bo zgodilo, odreka znatnim dohodkom in jih podarja trgovcem, ki jim že tako ali tako »špeh raste«. Zahteval je tudi podatke o konkretnih »popustih«, ki jih bosta deležna KEA in Mulej. Po njegovem naj bi šlo za cca 250.000 €, toda Gajškova je zatrdila, da ti izračuni sploh ne obstajajo.

Do tu je bilo še vse v redu, pri glasovanju pa se je zafecljalo. SDS je vztrajala pri dvofaznem postopku sprejemanja odlokov o KP, in čeprav po poslovniku skrajšan postopek ni možen, če mu nasprotuje tretjina svetnikov (op.a.; svetnikov SDS je 34,6 %), je župan izsilil glasovanje, »koalicija voljnih« pa je takoj dvignila roke. Svetniki SDS so se čutili brezobzirno izigrane in so složno protestno zapustili sejo.

Nadzorni odbor (NO) po meri župana

Nadaljevanje seje je bilo zgolj formalnost, velja le omeniti sestavo nadzornega odbora. V njem so ostali trije preizkušeni stari člani (Pavla Skok - Desus, Franc Gračner - NSi in Stane Zatler - SD), od novih članov lahko še največ pričakujemo od bivšega podžupana Janeza Čokla, med tem ko o ostrini zob Mirka Pajka (LDS), Majde Gominšek (SDS) in Mateje Berglez (GOŠ) še ničesar ne vemo. Zelo kritično pa je razmerje sil v NO: 5 : 2 v korist županove »koalicije voljnih«. Kar žal pomeni, da od te sestave NO ne moremo pričakovati, da bo resneje gledala oblasti pod prste, recimo v stilu »igrišča na mivki«.

Tudi dan samostojnosti in enotnosti s(m)o proslavili

Zamisel za slavnostno sejo OS je bila dobra in pohvale vredna, izvedba pa bolj kilava. Več kot tretjina svetnikov je sejo tako že prej protestno zapustila, skoraj dve uri zamude pa sta tudi naredili svoje: ob nastopu treh flavtistik iz GŠ in županovem nagovoru ni bilo v dvorani niti enega novega obraza. Tudi iz šol in drugih javnih zavodov ne. Sicer pa je bil županov govor tako zgodovinsko rutinski, da niso prav nič zamudili. Je pa zato bila postrežba na zakuski v 2. nadstropju odlična. Pa še s seje zaradi »tople župe« ni bilo treba hiteti, ker so postregli s hladnimi specialitetami.

FK

KOMENTIRAMO

piše: Franc Kovač

Komunalni prispevek po Diacijo

Znižati katero koli občinsko dajatev za 40% je močna in korajžna poteza, ki ljudstva ne more razočarati. Župan in njegovi so nas sicer prepričevali, da gre pri KP tako rekoč za šentjursko »odkritje Amerike«. Kar je po svoje zelo simbolično, kajti podobno kot ni vedel Kolumb, tudi sami ne vedo, kam pravzaprav plujejo in kaj bodo tam našli. Sicer obstaja upravičena domneva, da bi nižji komunalni prispevek lahko spodbudil investicijska vlaganja, toda ni prepričljivih izračunov, kaj realno pomeni radikalno znižanje cen komunalne infrastrukture. Bo nižji KP, ki pa je še vedno višji od npr. šmarskega ali konjiškega, res privabil k nam toliko z evri nabasanih investitorjev, da bomo z njihovimi prispevki lahko zadovoljivo pokrivali potrebe naših cest, vodovodov itd.? Smo s tem znižanjem že takoj pred začetkom, tako rekoč vnaprej »vstran vrgli« kakšnih 250.000 občinskih evrov, ki bi jih po starem KP menda morala prispevati v skupno blagajno samo KEA in Mulej? To je na primer več, kot je lanski proračun dobil vsega skupaj s tega naslova. Dejstvo je, da je bilo znižanje KP sprejeto zelo na hitro, ne da bi se vladajoča »koalicija voljnih« resneje vprašala, ali so nove poslovne cone, ki bodo zrastle praviloma na kmetijskih površinah in jih bo Občina zgradila z javnimi sredstvi na račun drugih proračunskih uporabnikov, razmeroma poceni, pa jih bodo poselili takšni in drugačni poslovneži (beri poštene in špekulanti), res naša optimalna strateška razvojna opcija? Razmeroma poceni ne pomeni primerjave z absolutnimi zneski, temveč primerjavo z realnimi občinskimi stroški izgradnje. Osnova za izračun KP je vrednost komunalne infrastrukture in ta je bila pred volitvami približno enkrat višja, kot je sedaj. Če je sedanji izračun pravi, potem je bil lanski zgrešen, če je bil pa prejšnji pravi, potem je sedanji problematičen. Župan Diaci pravi, da se s preteklostjo ne bo ukvarjal, kar pravzaprav pomeni, da ga resnica niti ne zanima. To pa ni najboljša iztočnica za iskanje prave rešitve. Vsekakor bi se bilo treba vsaj vprašati, zakaj je bila naša komunalna infrastruktura tako draga? Je bilo smotno vztrajati na primer na simpatični politični floskuli o brezrezervni pravici vsake hiše do vodovoda, asfaltne ceste itd., ko pa se ve, da se na nekaterih območjih na novozgrajene vode priključi komaj vsako tretje gospodinjstvo? Ali ni naša komunalna infrastruktura draga tudi zato, ker ni zastavljena racionalno, v skladu z našimi možnostmi? Zdi se, da pri nas odgovorov na tovrstne dileme ne bo nihče niti poskušal poiskati, kajti veliko lažje in bolj simpatično je po občutku znižati cene, popihati volivcem na dušo in počakati, kaj bo nastalo. Toda odgovorna politika mimo takšnih dilem ne more in ne sme iti. Tudi zato je včasih »preštevane kosti« del uspešnejše prihodnosti.

Pa jo imamo, »koalicijo voljnih«

Če se po jutru dan pozna, potem lahko rečemo, da so šentjurska povolilna politična razmerja več ali manj določena. Na drugi seji OS, ko se je odločalo o pomembnih stvareh, so za županove predloge

prepričal s svojo vizijo. Toda, kakšna je ta vizija? Javnost je do sedaj seznanjena le z radikalnim znižanjem komunalnega prispevka, pa še ta se je zgodil na sumljiv »buldožerski« način, vse drugo je še zavito v

Do kdaj bo koalicija voljnih složna?

poleg svetnikov GOŠ brez zadržkov glasovali vsi svetniki LDS, SD, Desusa in svetnik NSi Korenjak. Ker so podobno soglasno sprejeli tudi očitno sporno izsiljeno glasovanje o komunalnem prispevku, še prej pa izvolili tudi predsednika Mandatne komisije, ni nobenega dvoma, da za županom stoji razmeroma pretežno leva koalicija, ki jo nekoliko »moti« le Korenjak iz NSi. Če verjamemo županu, da za njihovo podporo ni trgoval, potem smo dobili t.i. »koalicijo voljnih«, ki je najraje na strani močnejšega. Pred volitvami so bili sicer njeni člani še trdno na Tislovi strani, zdaj po njegovem strmoglavljenju, pa so enako samoumevno na nasprotnem bregu.

So bile lepe zamisli o civilni družbi in somraku samozadostne strankokracije več ali manj le limanica za lahkoverne idealiste?

Čeprav imata razmišljujoči človek in trezna stranka vedno pravico premisliti si, se je ta preobrat za povprečnega volivca vendarle zgodil nekoliko prehitro. Morda za volivca, ne pa za naše pragmatične strankarske liderje, ki so pravzaprav ravnali tako, kot smo od njih že vajeni. Ali so ravnali tudi v tistem soglasju vsaj z večino svojih volivcev, je drugo vprašanje, na katerega odgovor bomo morali počakati do naslednjih volitev. Ta trenutek se lahko le sprašujemo, zakaj so se naši izvoljenci odločili tako, kot so se. Bom poskušal razmišljati pozitivno in bom rekel, da jih je župan Diaci

gosto meglo. Ne dvomim pa, da je župan svojim novim navdušenim partnerjem moral povedati veliko več, kot je povedal javnosti. Verjetno jim je kaj konkretnega tudi obljubil. Kar pravzaprav ni nič posebnega. V dveh desetletjih naše šentjurske demokracije je bilo sklenjenih veliko podobnih »podmiznih« dogovorov, pa smo vse razmeroma krotko preživeli. Problem je drugje; Polnar in Diaci sta nam obljubljala drugačno politiko, kooperativno, pregledno, pošteno itd., volivci pa smo ju vzeli resno. Toda očitno kar preveč resno, kajti to, kar ponujata sedaj, je bilo pravzaprav že vse videno in preizkušeno. So bile lepe zamisli o civilni družbi in somraku samozadostne strankokracije več ali manj le limanica za lahkoverne idealiste? Zdi se, da Polnar in Diaci ne bosta uspela izstopiti iz starih kolesnic in nadaljujeta tam nekje, kjer so končali Tisel in njegovi predhodniki. Če se bo njuna nova politika uresničevala le z verbalnim priseganjem na drugačnost, ravnala pa bo »tržno«, sodeč po dogajanju ob sprejemanju KP celo še bolj samosvoje, bomo pač ostali tam, kjer smo bili. Kar ni katastrofa, diši pa po razočaranju. Pragmatična oblast je sicer lahko tudi uspešna, toda brez zaupanja ne more optimalno funkcionirati. Tudi štiri leta ne.

Dobro, nič še ni izgubljenega, smo šele na začetku, je pa prav, da naše oblastnike pravočasno spomnimo, zakaj smo jih izvolili. Gotovo ne samo zaradi znižanega komunalnega prispevka, temveč zato, ker smo od njih pričakovali, da bodo boljši in jim bomo lahko zaupali.

FK

KOMENTIRAMO

piše: Franc Kovač

Podžupanske uganke

Več ali manj je jasno, da bomo imeli enega podžupana, kdo pa to bo in kaj bo počel na Občini, bomo lahko ugibali še vsaj tja do jeseni. Župan Diaci je prepričljivo nakazal, da se mu z imenovanjem podžupana ne mudi. Njegova odločitev je dokaj logična, ker po eni strani kot polno zaposlen občinski funkcionar očitno obvladuje županske pristojnosti, po drugi strani pa niti ni prepričan, če podžupana sploh potrebuje. V preteklih Tislovih mandatih so bili podžupani predvsem le eksponenti koalicijskih strank, ki so županu zagotavljali lagodno večino v občinskem svetu, in so mu bili le »mimogrede« tudi pomoč pri vodenju občine, včasih pa tudi že v breme. Sedaj so stvari bistveno drugačne, Diaci ne potrebuje niti operativnega župana niti t.i. dekorativnega podžupana, da bi mu zagotavljal politične zaveznike, ker ima ta hip v t.i. »Koaliciji voljnih« povsem zadovoljivo podporo v OS. Res pa je, da koalicijo drži skupaj pričakovanje imenovanja podžupana, zato se bo pravi obraz te zveze pokazal šele, ko bo padla odločitev o njem. Govorim v ednini, kajti zdi se povsem nemogoče, da bi si Diaci premislil in si kupoval politično večino v OS z imenovanjem dveh ali celo treh podžupanov. Problem je, ker se mu za eno podžupansko funkcijo ponujajo LDS, Desus in SD. Za LDS je znano, da pogojuje svoje članstvo v koaliciji s profesionalnim podžupanom iz svojih vrst, kar pa je resna težava. Diaci profesionalnega podžupana ne potrebuje, še najmanj pa takega iz vrst LDS, ki ima v OS le 3 svetnike. Erjavec iz SD je podžupan že bil in bi z veseljem prevzel še en mandat, toda njegova ponudba dveh svetniških glasov ni dovolj težka, da bi prišel v resno kombinacijo. Tudi osebne ambicije Staneta Zupanca iz Desusa ne štejejo nič več kot trije negotovi glasovi v OS. Vsi trije kandidati so skupaj dovolj zanimivi, vsak zase pa ne pomenijo tako rekoč nič. Teoretično je možno, da bosta (ali sta že) Desus in SD izstopila iz podžupanske dirke v korist LDS oziroma Artnaka, ki bi nazadnje hvaležno pristal tudi na le »ljubiteljsko« podžupanstvo, a

je to iz strateških razlogov malo verjetno, ker gre za tri konkurenčne stranke, ki se borijo za približno iste (leve) volivce. Pojavlja se tudi dilema, ali ni izvolitev Jožeta Štiglica (Desus), ki je bil izvoljen za mestnega malega župana s podporo GOŠ, že del podžupanske trgovine? Toda »kupnina« se ne zdi dovolj zanimiva. Poleg tega je nesporno, da se Diaci zaveda, da je »Koalicija voljnih« zelo heterogena, dolgoročno nestabilna in težko obvladljiva, zato prikrito prav gotovo neguje tudi varianto s Koržetom oziroma s »sovražno« SDS. Za t.i. »dekorativno« podžupanstvo bi si zagotovil razmeroma homogeno večino 15 svetnikov v OS in dolgoročno mir v hiši. Ta opcija je tako rekoč klasična politična rešitev in po moji oceni zelo realna. Sedanja »smrtna sovražnika« Diaci in Korže sta dovolj velika pragmatika, da si lahko zelo hitro padeta v objem.

Tu se pojavlja nov vidik: Jože Korže je javno povedal, da se od politike posavlja in da ga podžupanska funkcija niti pod razno ne zanima, prepustil pa bi jo nekemu iz vrst svetnikov SDS. Najbolj naravna izbira je hči Jelka Godec, kot se je že šušljalo pred volitvami, kar bi verjetno prineslo nekaj napetosti v SDS, toda bi povsem odgovarjalo županu, saj bi Godčevo kot direktorico proračunske LUŠ z malo nuje lahko uspešno obvladoval. Vsekakor veliko lažje kot večkratno prekaljenega lisjaka Artnaka ali trmastega Koržeta. Bi kar rekel, da je Jelka Godec podžupanski favorit št. 1.

Povsem za odmet ni tudi varianta s Polnarjem in iskanjem t.i. programskih koalicij v OS. Bila bi še najbolj v skladu s predvolilnimi obeti GOŠ, toda praktično je zelo težavna in nikakor ni po meri očitno avtoritarno nadahnjene Diacija.

Vse podžupanske kombinacije so vratolomne in za dozorevanje potrebujejo res malo več časa, ne nazadnje tudi zato, ker ima ideolog GOŠ Robert Polnar, če slučajno še vztraja pri svojih predvolilnih vizijah, pred očmi »revolucionarne« rešitve. Pričakujem, da bo tudi v jeseni 2011 verjetno še prezgodaj za imenovanje podžupana.

Šentjurska obvoznica čez naslednjo oviro

Javna razgrnitev projekta je še en korak, s katerim občina Šentjur nadaljuje s postopki, ki so potrebni, da bo s strani države lahko čimprej prišlo do gradnje navezovalne ceste. Obvoznica bo dolga 8,2 km in vrednost le-te bo znašala okoli 32 milijonov evrov. Potekala bo med Trnovcem in Črnlico in spotoma bo povezala vse ključne ceste. Prejšnja občinska garnitura, s takratnim podžupanom **Jožetom Artnakom**, ki je bil zadolžen za ta projekt, je postopke

Jože Artnak gori za obvoznico

pripeljala do take faze, da korak nazaj brez posledic ni več mogoč. Sprememba trase bi zagotovo prinesla desetletno zamudo pri njeni izvedbi, verjetno pa bi bila tudi predraga, da bi se kdajkoli v prihodnosti uresničila. Spremembi trase pa nasprotuje tudi stroka.

Do 7. februarja je javno razgrnjen t. i. podroben prostorski načrt, ki natančno opredeljuje pogoje, pod katerimi se bo cesta gradila. V skladu s tem aktom bodo morali biti izdelani gradbeni projekti. Cesta bo v zadnjem delu, južno od železnice, služila tudi kot nasip suhega zadrževalnika Črnllica, ki bo ščitil industrijsko cono Šentjur in Hruševac pred

Naslednji korak je odkup zemljišč in izdelava gradbene dokumentacije

visokim poplavnim valom.

Debata o tem, kje naj poteka šentjurska obvoznica, je formalno že mimo. Sedaj so na vrsti vprašanja, pod kakšnimi tehničnimi pogoji se bo zgradila, kje bodo potekale protihrupne ograje, prehodi za ljudi in za živali, mostovi, nasipi, križišča in krožišča, dostopi do zemljišč in naselij, varovanje narave in drugo. To pa je zelo pomembno tudi za ljudi in naravo ob sami trasi in njeni okolici, sicer bo priložnost za to izgubljena. Iz razstavljene trase pa je razvidno, da so bili pripravljalci že sedaj pozorni tudi na te podrobnosti.

Naslednji korak po sprejemu tega dokumenta na seji občinskega sveta bo odkup zemljišč in izdelava gradbene dokumentacije.

Jure Godler

POGOVOR S PRIMOŽEM LAUBIČEM, SVETNIKOM LDS

Nikoli si ne bomo enotni pri vprašanju, ali je občina prekomerno zadolžena

Primož Laubič (35) je zaposlen v gradbeništvu. Je predsednik Športnega društva Šedina in sekcije za zgodovino. Njegova strast je raziskovanje zgodovine domačih Dramelj in Šentjurja. Prostega časa skoraj nima, kar pa se ga najde, ga posveti zgoraj omenjenim aktivnostim ter politiki. Večkrat pa se odpravi na sprehod po naravi ali igranje nogometa. Zanj prijatelji pravijo, da je vedno pripravljen pomagati in se angažirati za cilje, v katere verjame, četudi z minimalnimi stroški in udarniškim delom.

G. Laubič, ste vidni član Liberalne demokracije Slovenije, že drugi mandat tudi svetnik v OS Šentjur. Kako ocenjujete uspeh LDS na lokalnih volitvah za Občinski svet?

Uspeh v politiki je relativen pojem, ki je odvisen od mnogih stranskih dejavnikov, na katere marsikdaj ni konkretnega vpliva. Naša stranka je v minulih dveh mandatih naredila ogromno delo, to se kaže v izvedbi celotnega programa, ki je bil tudi osnova za program koalicije, ki je vodenje občine prevzela po padcu Malovrha. Državljeni pa svojih volilnih odločitev pretežno ne gradijo na podlagi dejanj, tudi ko gre za občinsko politiko. Velik odsev se prenaša iz podpore strank na državni ravni, to je eden od dveh ključnih dejavnikov končnega volilnega rezultata na lokalni ravni. V tem segmentu smo pri LDS imeli slabo »podporo« na državnem nivoju, ki pa smo jo v pretežno desno usmerjenem volilnem telesu uspeli povečati za 40% nad državnim povprečjem. To je glede na vloženi trud pri vodenju občine premalo, glede na prej navedene lastnosti volilnega telesa pa zadovoljiv uspeh. Drug dejavnik, ki odloča o rezultatu volitev, je povezan z vsem, kar se ponuja kot nekaj novega, alternativnega. To je stalna politična tržna niša, ki jo je uspešno zajadral GOŠ in takratni županski kandidat Marko Diaci. Vendar je treba ob tem dodati, da pa je ekipa Štefana Tisla, mislim na ožji del ekipe, kamor kot stranka v zadnjem mandatu nismo več spadali, v času volitev dodala par ključnih šolskih napak, ki so prinesle zanesljivo zmago izizvalcu Diaciju.

Na kaj konkretno mislite s tem?

Če pustimo ob strani vse očitne nepravilnosti med mandatom, ki žal niso bile ustrezno obravnavane, kaj šele dokazane, je bila največja napaka strategov Tislove kampanje njena prevelika agresivnost. Volivci so s tem dobili občutek, da si želi župan za vsako ceno obdržati oblast, to pa je povzročilo nasprotno od zelenega; volivci so volili alternativo. To so bili ključni odstotki glasov, ki so nagnili rezultat v prid GOŠ in županskega kandidata Diacija, preostali del pa so prispevale dejanske napake Tislove oblasti, za katere je javnost dobro vedela.

Težko ocenjujemo delo novega župana šele po drugi seji občinskega sveta, pa vendar je 2. redna seja pustila na marsikoga globok vtis. Kako gledate na županov proceduralni maneuver o skrajšanem postopku odloka o komunalnem prispevku?

Osebnostno ocenjujem, da je bil predlog sprememb odloka o komunalnem prispevku nujen, na kar smo kot stranka opozarjali že v prejšnjem mandatu. Glede na dejstvo, da je splošna kriza zmanjšala sposobnost potencialnih investitorjev po novih investicijah, bi morali takšen odlok sprejeti že pred leti, ko je investicijska aktivnost začela pešati. Če bi to storili takrat, torej pravočasno, bi tudi lažje kljubovali krizi, katere posledice niso nič manj občutne v naši občini kot drugje po Sloveniji.

Ne bi se pa strinjal, da je šlo na seji za »županov maneuver«, nikakor. Občinski svet je nedvomno ugotovil, da je predlog sprememb zelo dobro pripravljen, čemur potrjuje tudi dejstvo, da nekih tehničnih vsehbinskih pripomb ni bilo. Z izjemo stranke SDS, ki je imela pomisleke glede višine znižanja. Ključno, kar daje verodostojnost našemu glasovanju, s katerim smo potrdili nov predlog odloka o komunalnem prispevku, je zahteva naše stranke, da nam pravna služba ustrezno tolmači, ali je postopek pravno ustrezen. Pojasnilo je bilo temu pritrdilno, tako da osebno smatram, da smo svetniki korektno opravili svoje delo. Stranka SDS je ob tem napovedala, da bodo zadevo še dodatno preverili, kar tudi pomeni, da ne zaupajo povsem pravni službi občine, na katero pa so se prav v prejšnjem mandatu pogosto sklicevali. Ampak realno gledano gre pri vsem bolj za kazanje moči kot za kaj dejansko spornega.

Se Diaciju po vašem mnenju res mudi odplačevati dolgove volilne kampanje? Kako bo po vaše nadomestil tudi proračunski primanjkljaj?

O dolgovih volilne kampanje, v kakršni koli obliki že naj bi bili, ne vem nič, to tudi ni moja stvar, vse do trenutka, ko bi se na ta račun zgodilo karkoli na škodo občinskih financ. Proračunski primanjkljaj je realnost, pri katerem nosimo odgovornost vsi svetniki. Zato ni pravo vprašanje, kako bo župan nadomestil proračunski primanjkljaj, temveč kako bo to nadomestil občinski svet v sodelovanju z županom in občinsko upravo. Proračun je vendar tista ključna zadeva, za katero smo odgovorni vsi nosilci javnih funkcij.

Ob tem je nekaj dejstev, ki jih je potrebno omeniti. Nikoli si ne bomo enotni pri vprašanju, ali je občina prekomerno zadolžena. Po merilih ministrstva za finance smo precej pod zgornjo dovoljeno mejo. Istočasno pa je treba vedeti, da je bila večina zadolžitvev potrebnih zaradi financiranja projektov, za katere smo

dobili evropska sredstva. V praksi je to pomenilo, da smo morali imeti v posameznem proračunskem letu zagotovljena lastna sredstva za te projekte, ker je to pogoj za kandidaturo. Glede na to, da je bila občina pri črpanju teh sredstev nesporno zelo uspešna, je bilo to neizogibno. Lahko pa bi se takrat odločili in nekatere projekte enostavno pospravili v predale in bi na nek način tudi omejili razvoj občine. Zelo uspešno smo financirali mnoge pomembne projekte, ni šlo samo za ceste. Pravi odgovor na zmanjševanja primanjkljaja je zato strategija občine, s katero bo v okviru možnosti nadaljevala z uspešnim črpanjem sredstev EU v finančni perspektivi 2007 - 2013 in državnih sredstev. To je prava usmeritev, razočaran bi bil, če bi se župan ali kdorkoli sedaj izgovarjal zgolj na primanjkljaj.

Kakšna je po vašem razlika med županom Tislom in županom Diacijem?

V političnem smislu bo možno realno primerjavo podati, ko bo novi župan oddelal recimo vsaj pol mandata, morda bo za to dovolj že samo eno leto. Pustimo se presenetiti, upam da v pozitivni smeri.

Za spremembo statuta občine Šentjur in poslovnika občine Šentjur je potrebna dvotretjinska večina glasov na OS. Bomo po konfliktu župana s stranko SDS, katere 9 svetnikov predstavlja 34% glasov, še videli oba odloka v obravnavi?

Načrtovana sprememba statuta in poslovnika ni neka ključna naloga, v tem trenutku nas čakajo precej pomembnejše naloge, recimo priprava proračuna. Zato se s »sporom« med županom in SDS ne obremenjujem. Kar pa se tiče same vsebine predlogov sprememb, se v LDS načeloma z njimi strinjamo, le da pri predlagani »racionalizaciji« delovnih teles nismo za pretirano krčenje in združevanje. Kajti s tem se zavestno omejuje razpravo o pomembnih odločitvah občinskega sveta, ta pa je v nasprotju z načeli demokracije.

Je po vašem možna koalicija GOŠ in SDS ali je prepad med njima prevelik za sodelovanje?

V politiki ni nobena možnost nemogoča, kar smo v šentjurski politiki že videli v mnogih oblikah. Še največji nasprotniki se

Če sodim po do strank nenaklonjenemu »nagovoru« g. Polnarja iz ustanovne seje, je bila v igri tudi nekakšna razpršena koalicija s svetniki.

lahko poenotijo, in to v tistem trenutku, ko najdejo nek skupen, praviloma politični interes, potem globina propada ni več ključnega pomena. Vendar ocenjujem, da je v našem primeru taka možnost malo verjetna, saj gre tokrat še za vse kaj drugega kot zgolj za obvladovanje večine v občinskem svetu.

Na seji OS je LDS v celoti podprla vse predlagane odloke. Je LDS tudi že uradno v županovi koaliciji oz. če o tem že tečejo pogovori? Kje se identificira LDS?

Predlagane odloke smo podprli, ker so edini primeren odgovor na zmanjševanje investicij. Prav tako smo v LDS zavzeli stališče, da bomo, ne glede na našo formalno vključenost, podpirali vse dobre predloge. Koalicije, kot vidimo, ni, mi smo svojo pripravljenost po aktivni vlogi predstavili županu, kaj več od izmenjave mnenj se še ni zgodilo. Če sodim po do strank nenaklonjenemu »nagovoru« g. Polnarja iz ustanovne seje, je bila v igri tudi nekakšna razpršena koalicija s svetniki. Moram jasno povedati, da mi takšno besedičenje ne deluje prepričljivo, sploh če ga izraža oseba, ki je bila izvoljena po strankarskem ključu, le da besedo stranka nadomešča izraz gibanje, ostalo je povsem enako. Osebnostno menim, da kaj takšnega ne pride pošte, kajti to je nevarna igra, ki ima lahko posledice tudi na finančnem področju.

V kakšnem konkretnem smislu?

Veliko svetnikov je aktivnih tudi v raznih civilnih organizacijah, v takšnem sistemu razpršene koalicije je vprašanje časa, kdaj bi padla transparentnost sofinanciranja. Občinski svet preprosto ne sme postati trgovina na drobno. Mislim pa, da je bil to samo poskus v tej smeri in da je že povsem jasno, da to ni izvedljivo.

V Dramljah dobivajo večino podpore predvsem desno usmerjeni kandidati. Kje je vzrok temu?

Če gledamo primerjavo za nazaj, je LDS v Dramljah vedno capljala za povprečjem stranke na občinski ravni. Na minulih volitvah pa se je rezultat zelo popravil, tako pri volitvah za občinski svet kot za župana. To je nedvomno tudi rezultat večje javnosti dela, ki sem jo kot svetnik začel prakticirati leta 2006 s pisanjem političnega bloga. Kasneje smo ustanovili še krajevni odbor LDS o delu, ki ga dokaj redno objavljamo na drameljskem forumu. Ostale stranke levice žal nimajo nekih vidnih aktivnosti, zato jih volivci slabo zaznavajo, skupen rezultat levice je zato podpoprečen.

Osebnost me te ostre delitve na leve in desne sicer zelo motijo, vendar so žal odraz politike posameznih strankarskih liderjev

na državni ravni. V našem kraju osebno zelo dobro sodelujem z vsemi ljudmi, ne glede na njihovo strankarsko pripadnost ali lojalnost. Na krajevnem nivoju so najpomembnejši projekti, ki pomenijo razvoj kraja, druženje med ljudmi in nenazadnje medsebojno solidarnost. Zato tu ni prostora za delitve, rad pa o raznih političnih in lokalnih zadevah konstruktivno debatiram, kar je praviloma kar težko, saj močno prevladuje pavšalno razmišljanje.

Na lokalnih volitvah vam je celo uspelo s preferenčnimi glasovi priti v občinski svet. Katere vaše obljube so prepričale volivce, da so vam izrekli podporo?

Ne bi rekel, da so bile za odločitev volivcev ključne obljube, teh dejansko nisem nikoli dajal, ker je to nerealno. Vedno pravim, da se bom za določene zadeve zavzemal. Slednje je v minulem mandatu obrodilo zelo dobre sadove, kar je rezultat izredno kvalitetnega timskega dela v LDS Šentjur.

Izvolitev s preferenčnimi glasovi me je presenetila, saj nisem prav nikogar osebno nagovarjal zanje, ne bom se pa tem volivcem posebej zahvalil, saj so mi naložili delo in odgovornost ... (smeh).

Kje vi vidite šentjurske razvojne priložnosti?

Te so precej razpršene v različnih dejavnostih, ne bi mogel trditi, da je samo ena gospodarska panoga, kjer imamo največje možnosti razvoja. Gotovo je še potencial na področju turizma, kjer gre občina večinoma v pravo smer. Vendar pri tem ne moremo računati na veliko delovnih mest. Govori se o navezovalni cesti, kot o velikem potencialu razvoja, pri čemer se ta teza med drugim opira na nove vlagatelje v načrtovane industrijsko obrtne cone. Vendar je pri tem moj optimizem minimalen, kajti dokler ne bo EU preko mehanizmov politike začela vračati proizvodno dejavnost v državo EU, torej omejila selitev proizvodnje v nerazvite države, omembe vrednih novih delovnih mest ne bo, tudi v Šentjurju ne. Kot pa vemo, so še obstoječa zelo ogrožena, veliko bolj smo torej odvisni od politike EU, kot si morda predstavljamo, in občina kot taka odločilnih potez nima. Zmanjšanje komunalnega prispevka je bila ena takih regulativ v naši pristojnosti, ostali dejavniki pa se oblikujejo v pogoltnem globalnem svetu. Vse je samo grda igra, kjer nekdo pridobiva, drug izgublja, mnogi pa že izgubiti nimajo več kaj.

G. Laubič, želimo vam veliko uspeha pri vašem delu in hvala za pogovor.

Jure Godler

Dobje po volji opozicije?

Na lokalnih volitvah 2010 v Dobju se je tehtnica odločanja na občinskem svetu prevesila na stran petčlanske opozicije (Čadej, Kovačič, Gračnar, Doberšek in Plemenitaš Fuchs), kar je bilo občutiti že na konstitutivni seji občinskega sveta, še bolj pa na 2. redni seji občinskega sveta, ki je bila konec decembra. Ali lahko OS prevzame vajeti vodenja v svoje roke?

Občinska uprava brez zaposlenih?

Le dan pred sejo je župan Franc Leskovšek sklical krizni sestanek. Z odhodom je zagrozila direktorica občinske uprave

Andreja Gradič - direktorica UO si želi oditi

Andreja Gradič, ki pa naj ne bi bil nezanemarljiv, saj predstavlja tretjino zaposlenih na občinski upravi. Poleg tega je odgovorna za vse večje projekte v Dobju, med drugim za projekt stara šola ter za pripravo proračuna. Župan je predstavil njeno pisno vlogo za razrešitev v skladu s 83. členom Zakona o javnih uslužbencih. V primeru razrešitve bi lahko bila Gradičeva premeščena na delovno mesto znotraj občinske uprave, ustrezno njenemu nazivu in za katero izpolnjuje pogoje, če pa takšnega delovnega mesta ne bi bilo,

bi bila upravičena do odpravnine. Njena želja po razrešitvi pa naj bi izhajala z nestrinjanjem s članico NO, predlagano s strani predsednika SD Karla Čadeja. Župan je predstavil prošnjo še ene od preostalih dveh zaposlenih javnih uslužbenk, ki bi želela skleniti delovno razmerje na Centru za socialno delo Šentjur.

Pet ZA, dva PROTI ...

Seja je potekala v razmerju pet za in dva proti. Župan je moral popustiti že pri dnevnem redu in nanj uvrstiti točko o prenehanju mandatov predstavnikov sveta Zavoda OŠ Dobje. Predsednik Komisije za mandatna vprašanja in imenovanja Matej Gračnar

Kdo v resnici vlada v Dobju? (na sliki občinski svetniki z županom)

je podal ugotovitve komisije, da v svetu šole prenehajo mandati Jožici Salobir, Branku Uduču ter Ivanu Tovorniku. Komisija se je pri Salobirjevi in Uduču sklicevala na statutarne določilo, da ob prenehanju mandata članom občinskega sveta preneha tudi članstvo v vseh občinskih organih in organih javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina in v katere so bili imenovani

kot predstavniki občinskega sveta. Pri Tovorniku so glasovali o nezaupnici.

Delovna telesa in nadzorni odbor

V mandatu 2010-2014 bodo v različnih odborih delovali:

Ime delovnega telesa	Predstavniki občinskega sveta	Predstavniki občanov
Nadzorni odbor	/	Renata Pušnik Irena Salobir Ernest Rajh
Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja	Matej Gračnar Magdalena Doberšek Natalija Plemenitaš Fuchs	
Odbor za kmetijstvo	Karl Čadej Edvard Kovačič Franci Leskovšek ml.	Ivan Fajdiga Igor Gradič Andrej Petelinšek
Odbor za gospodarstvo in gospodarske javne službe	Natalija Plemenitaš Fuchs Matej Gračnar Branko Uduč	Bojan Guček Klemen Žibret Helena Volasko
Odbor za varstvo okolja, prostorsko planiranje in gospodarjenje z nepremičninami	Edvard Kovačič Karl Čadej Franci Leskovšek ml.	Božidar Žibret Branko Bezgovšek Božo Robič
Odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti	Matej Gračnar Magdalena Doberšek Branko Uduč	Boštjan Jager Mateja Žavski Bahč Matej Leskovšek
Statutarne pravne komisije	Natalija Plemenitaš Fuchs Karl Čadej	Simon Salezina

Stara šola – investicija desetletja?

Analiza stroškov in koristi za projekt Rekonstrukcija objekta stara šola je bila na točko dnevnega reda uvrščena naknadno, kot poročevalka pa je pojasnila podala direktorica RA Kozjansko mag. Andreja Smolej. Rekonstrukcija stare šole je bila v maju 2010 prijavljena na javni razpis za razvoj regij. Vrednost investicije Kulturno turističnega centra bo znašala 643.500 evrov. Stara šola bo omogočala nadaljnji razvoj kulture, razstavnih prostori bodo namenjeni izvajanju galerijskih in drugih kulturnih aktivnosti. V Dobje bo privabila večje število obiskovalcev, zagotovljeni pa bosta tudi dve novi delovni mesti. Še vedno pa je bil prisoten dvom o smotrnosti projekta.

Ostale točke dnevnega reda

Med drugim je občinski svet Dobje potrdil sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ki ostaja že tretje leto nespremenjen in znaša 0,0021 evra. Svetniki so soglasno potrdili sklep o financiranju čakanja na delo na domu za delavca Romana Pušnika, v deležu za hišnika vrtca in voznika šolskega minibusa. Potrdili so tudi sklep o zagotovitvi proračunskih sredstev za projektno dokumentacijo ceste Jezerce–Repuš in za izdelavo elaborata doma upokojencev. Župan je na vprašanje svetnice Natalije Plemenitaš Fuchs glede nedavnega izklopa brezžičnega interneta v Dobju podal odgovor, da interneta ni, saj se boji tožbe bližnjega sosedu.

KOMENTIRAMO

piše: Natalija Plemenitaš Fuchs,
svetnica v OS Dobje

Ko volk menja dlako

Nov dobjanski župan, v primerjavi s prejšnjim, pridno sklicuje tudi neformalne sestanke s svetniki občinskega sveta. Poleg dveh sej smo se svetniki sestali že na dveh neformalnih sestankih. Zanima me, če bi se župan posluževal tovrstnega taktiziranja v primeru, če bi v občinskem svetu imel večino. Bi takrat še zatrjeval, da smo svetniki izvoljeni zato, da mu svetujemo? Ja, in ali bi v tem primeru še bil sila prijazen, popustljiv, pripravljen na dialog, nekonflikten ... Jaz takšnega iz prejšnjega mandata namreč ne poznam. Se bo v naši občini stara modrost o volku, ki menja dlako, nravi pa nikoli, izkazala kot napačna?

Župan z dvočlansko opozicijo je nemočen napram močni petčlanski opoziciji, ki si bo očitno po svoje prikrojila delovanje v tem mandatu. Nemoči pa se je zavedel tudi ob prošnji direktorice občinske uprave po razrešitvi ter prošnji občinske pravnice po možnosti za premestitev. Če bi razmere v občinski upravi bile res tako krizne, kot so bile predstavljene na sestanku, bi se župan najbrž moral začeti pogajati in taktizirati, ne le prikrito zastraševati. Nemara ponuditi podžupansko mesto v zameno za odstop od predloga »kritične« članice nadzornega odbora. Ker tovrstnega taktiziranja ni bilo, nam je bilo vsem jasno, da se juha na občinski upravi ne bo pojedla tako vroča, kot so si jo sami zakuhali. Vsi namreč vemo, da je župan brez občinske uprave »nag in bos« in bi se mu neprijazne razmere pri vodenju občine, ki jih že tako ima brez večine v občinskem svetu, samo še dodatno postavile na glavo. Zato se upravičeno sprašujem, če je šlo pri sklicu kriznega sestanka na predvečer 2. seje za resno namero zaposlenih v občinski upravi, ali samo za preizkus župana z upravo o »upogljivosti« svetnikov?

Koliko smo svetniki »upogljivi«, se bo najbrž izkazalo šele pri (ne)sprejemu prvega proračuna. Trenutno imamo urejeno začasno financiranje. Skepsa na strani opozicije se kaže med drugim pri projektu desetletja, rekonstrukciji objekta stare šole. Projekt namreč ne ustvarja prihodkov v občini, za potrebe kulture v Dobju pa je že namenjen kulturni dom, ki kasneje ne bi služil več nikakršnemu namenu, vzdrževanje dodatnih objektov trenutno predstavlja samo strošek za občinski proračun. Poleg tega opozicija ni zadovoljna z namembnostjo objekta, ker menimo, da bi občina morala, preden je pristopila k izdelavi projekta, pridobiti mnenje zainteresirane javnosti o namembnosti stare šole. Je proračun brez večine v občinskem svetu sploh mogoče sprejeti?

Da ne pozabim za konec, da je tudi brezžična povezava s svetom izklopljena v Dobju, pa čeprav je vanjo občina vložila kar nekaj tisoč evrov prokuratorskih sredstev. Zakaj že? Zaradi trahu pred tožbo. Če smo v prejšnjih mandatih lahko trdili, da smo Dobjani slabo informirani, potem se je ta mandat že slabo začel – izklop interneta pomeni prekinitev povezave s svetom. Pa kdo bi se sekiral. Saj smo ja ena velika srečna družina ...

POD DROBNOGLEDOM

Padli šentjurski »tajkuni«

Tajkun je izraz, ki se je v zadnjih letih udomačil tudi med Slovenci. Vzpon kapitalističnih iskalcev bogastva in njihov trd padec v prepad bankrotov in prisilnih poravnav ima tudi šentjurske junake. Če pustimo na tem mestu ob strani dogajanje v Alposu, v zadnjih tednih odmevata kalvarija Cestnega podjetja Maribor, ki ga vodi Drameljčan Janez Škoberne in bankrot cerkvenega holdinga Zvon, ki mu poveljuje Šentjurčan Simon Zdolšek. Pred dokončnim propadom se je znašel tudi novomeški Labod, katerega večinski lastnik je Franc Gajšek.

Gradbinec Janez Škoberne

Prvi šentjurski poslovnež, ki v zadnjih tednih nastopa v vedno več delih nadaljevanke o propadu nekoč uspešnih slovenskih podjetij, je **Janez Škoberne**. 37-letni Drameljčan je že v zgodnjih dvajsetih letih postal občinski svetnik, bil je tajnik občinskega sveta in do nedavnega vodil občinski odbor SLS. Toda politika je bila zanj očitno zgolj priročno orodje za visoke podjetniške ambicije. Že leta 1995 je ustanovil podjetje Ekos, ki se je ukvarjalo z urejanjem parkov in zelenic. Posel je očitno cvetel, saj je Škobernetov Ekos najprej prevzel celjsko dimnikarsko podjetje, čez nekaj let pa še Cestno podjetje Maribor (CPM). Lani je Škoberne Ekos preimenoval v CPM holding, ki ima sedež v Ljubljani. Prek te družbe ima podjetni Drameljčan v lasti kar 70 odstotkov CPM, ki zaposluje več kot 700 delavcev.

Toda pred meseci so se za podjetje, kjer je bil pred leti nekaj časa zaposlen tudi aktualni šentjurski župan **Marko Diaci**, začele težave. CPM je na zadnji dan leta 2010 vložil predlog za prisilno poravnavo. Tako sta propadla tudi dva njihova

odmevna posla: gradnja predora Markovec v vrednosti 65 milijonov evrov in še donosnejša gradnja avtoceste Banja Luka–Doboj v Bosni in Hercegovini. Delavci so januarja ostali na kolektivnem dopustu in za zdaj tudi brez plač. Kako bo s prisilno poravnavo, bo znano sredi februarja, vse bolj verjetno pa je, da se bo Škobernetov gradbeniški imperij (v CPM je kot direktorica zaposlena tudi njegova sestra **Mojca Zapušek**) znašel v stečaju.

Janez Škoberne je bil kot občinski svetnik znan tudi po tem, da se je znal ob kakšnem tesnem in odločilnem glasovanju izgovoriti, da se mu je pokvarila glasovalna naprava ... Sredi devetdesetih je tudi prek tedanje žene **Brigite Škoberne** (v času župana Malovrha direktorica občinske uprave, zdaj vodja občinskega oddelka za finance in proračun) obvladoval občinsko politiko in posle. Mediji so se veliko razpisali o njegovem prijateljevanju z bratoma Šrot, kar naj bi bilo ključno za pridobitev donosnih gradbenih poslov. Premoženje Janeza Škoberneta naj bi bilo vredno več milijonov evrov, tednik *Reporter* je zapisal, da njegova novo zgrajena hiša v Lazah spominja na manjši grad, posestvo naj bi bilo varovano, za vilo pa naj bi skrbeli gospodarica in služkinja ... Ali zapisi Reporterja držijo ali ne, Janez Škoberne je zelo blizu opisu tipičnega tajkuna. Nenazadnje ima »rad« tudi šport, saj je tudi v upravnem odboru celjskega rokometnega kluba ...

Simonu Zdolšku je »odzvonilo«

Iz krogov SLS prihaja še en padli šentjurski poslovnež. 45-letni **Simon Zdolšek** živi v stari rodbinski hiši v Zgornjem trgu na prvi pogled veliko manj razkošno kot Škoberne,

je pred zadnjimi parlamentarnimi volitvami izdajalo sporna (ob)časnika, na koncu pa bilo prodano brezdomcu. Časnik *Delo* piše, da je bil v ozadju načrtovani sovražni prevzem Petrola, v katerem je sodeloval tudi Julius Fond, ki mu je denar posodil Zvon Ena, ta pa si ga je sposodil pri že omenjenih Dravskih elektrarnah Maribor.

Finančne akrobacije se očitno niso izšle, z gospodarsko krizo in padcem Janševe vlade je začelo odzvanjati tudi holdingu Zvon Ena. Je s tem zapečaten tudi poslovna in politična kariera Simona Zdolška, ki velja za nekakšnega »spečega« kandidata za pomembne funkcije (večkrat se ga je omenjalo celo kot županskega kandidata) v Šentjurju?

Borzno plezanje Franca Gajška

čprav sta njuni karieri zelo podobni. Tudi Zdolšek je rosno mlad začel v politiki v času Demosa. Še kot študent – absolvent elektrotehnike je bil kot predsednik občinskega odbora SKD podpredsednik izvršnega sveta občine Šentjur. Nadaljeval je kot finančni direktor Alposa, svojo kariero pa je kmalu preusmeril v podjetja blizu cerkvenim krogom. Pri tem mu je morda šlo tudi na roke dejstvo, da je bil njegov stric Franc Zdolšek dolgoletni ekonom mariborske nadškofije. Simon Zdolšek je pred slabim desetletjem postal predsednik uprave Krekove družbe, leta 2005 pa predsednik uprave družbe Zvon Ena Holding, ki je v lasti nadškofijskega Gospodarstva Rast. Gre za osrednjo gospodarsko družbo slovenske katoliške cerkve, ki ima pomembne deleže v Heliosu, Cinkarni Celje, Termah Olimia, Petrolu, Abanki ...

V lasti Zvona je tudi telekomunikacijsko podjetje T-2, ki se že dolgo utaplja v izgubah in je konec leta začelo postopek prisilne poravnave. Minimalni delež v T-2 je imel tudi Simon Zdolšek, ki pa ga je tik pred prisilno poravnavo prodal. Sredi januarja je bil Zdolšek prisiljen sporočiti, da ima njegov Zvon Ena že več kot dva meseca neporavnane obveznosti, ki skupaj presegajo 20 odstotkov vseh obveznosti družbe. Zvon je objavil insolventnost oziroma bankrot. Mariborska nadškofija je za reševanje holdinga najela tuje finančne strokovnjake, kakšna bo usoda cerkvenih naložb in Simona Zdolška, ni znano. So pa mariborske finančne kolobocije razjezile celo vatikanske finančnike, ki razmere označujejo za katastrofalne, italijanski mediji pa poročajo, da naj bi bila mariborska nadškofija zadolžena za kar 800 milijonov evrov.

Zvon in njegove interesne družbe so stale tudi v ozadju nekaterih prevzemov v času Janševe vlade. Znana je afera, ko so Zdolškovemu holdingu 6 milijonov evrov posojila dale državne Dravske elektrarne. Zdolšek je bil minuli teden vabljen tudi na zaslišanje v DZ, vendar se je preiskovalni komisiji, ki raziskuje financiranje brezplačnikov Slovenski tednik in Ekspres, opravičil. Zvon Ena in Julius Fond (v solastništvu Zvona) sta bila med posojilodajalci podjetja Progresija, ki

Tretji junak zgodbe o šentjurskih tajkunih je **Franco Gajšek**, ki se vsaj javno ni ukvarjal s politiko. Je pa zato eden najbolj »slavnih« slovenskih borznih mešetarjev. V mladosti je bil navdušenec nad šahom, pomagal je šentjurskim alpinistom pri prvih vzponih v Himalaji, hkrati pa gradil svoj poslovni imperij. Pred leti je časnik *Finance* njegovo premoženje ocenil na 24,8 milijona evrov in ga proglasil za 41. najbogatejšega Slovenca, med najvplivnejše osebnosti v regiji so ga umestili tudi na portalu *Kozjansko.info*.

52-letnik, ki izhaja iz Nove vasi, velja za rekorderja glede zahtevkov po izrednih revizijah, ki jih predlaga na skupščinah podjetij, večkrat je objavil tudi namero za nakupe družb, ki jih na koncu ne uresniči. Gre za borzne igre, kamor sodita njegovi najavi za nakup gigantov Terme Čatež ali kranjske Save, nazadnje je »zablestel« na skupščini Perutnine Ptuj, kjer je napovedal izpodbojne tožbe. Odmevala je njegova vloga pri propadlem vrhniškem IUV, že pred desetletjem je bil zraven pri zadnjih vzdihljajih šentjurskega Tola, ki ga je skušala reševati tudi njegova sestra **Miša Račič**.

Gajšek je danes predsednik uprave Metalke, preko povezanih družb je solastnik borzno-posredniške hiše Medvešek Pušnik, v njegov imperij sodi tudi novomeški Labod, kjer je Gajšek

prokurist. Nekoč ugledno tekstilno podjetje je že dolgo na robu propada, v začetku januarja so vložili predlog za prisilno poravnavo.

Gajšek je bil nekaj časa tudi predsednik tedaj prvoligaške ekipe nogometašev Drave, katere sponzorstvo je prevzel njegov Labod. Iz tega obdobja ga povezuje tudi konflikt s prvim iz naše zgodbe, Drameljčanom Škobernetom. Že spomladi 2010 sta NK Ptuj in še eno Gajškovo podjetje Ibiko vložila predlog za stečaj CPM, ki pa ga sodišče ni sprejelo. Šlo naj bi za neizpolnjevanje sponzorskih pogodb.

Leto 2010 je bilo usodno za še enega šentjurskega gospodarstvenika, ki je dolga leta »blestel« v vsaj na videz mirnejših bančniških vodah. Božo Špan s Platinine je bil dolgoletni predsednik uprave slovenske banke Hypo in kasneje član uprave matične Hypo Alpe-Adria Bank v Celovcu. Kot je znano, se je banka znašla v težavah zaradi velikih slabitev slabih posojil, lastniki pa so jo na koncu prodali avstrijski državi. Hypo banka je bila, zanimivo, tudi med posojilodajalci šentjurskega Alposa.

L.H.

Popisovali bodo divja odlagališča odpadkov

Lanskega aprila se je več kot četrto milijona Slovencev pridružilo akciji Očistimo Slovenijo. Takrat je veliko organizacijsko oviro predstavljalo dejstvo, da mnoge občine niso premogle opisa divjih odlagališč, čeprav zakonodaja to nalaga.

Marca in aprila bodo prostovoljci znova stopili v akcijo ravno pri popisu odlagališč (mnoga so nastala tudi po lanski akciji, njihova odstranitev pa tako ali drugače bremeni vse nas, op. p.), popisovalci pa se bodo srečali prihodnji mesec. Prijave sprejemajo na e-naslov: popis@ocistimo.si, po podatkih, ki smo jih imeli ob redakciji v Dobju še ni bilo nobene prijave, v Šentjurju pa so potrebe po dodatnih popisovalcih.

Vse v zvezi s to tematiko je na razpolago na spletnem naslovu www.ocistimo.si, kamor lahko, tudi anonimno, prijavite divja odlagališča, ki še niso vpisana. Organizatorica akcije za šentjursko občino je, tako kot lani, Mihaela Kotnik.

br

Kdo so najvplivnejši Šentjurčani?

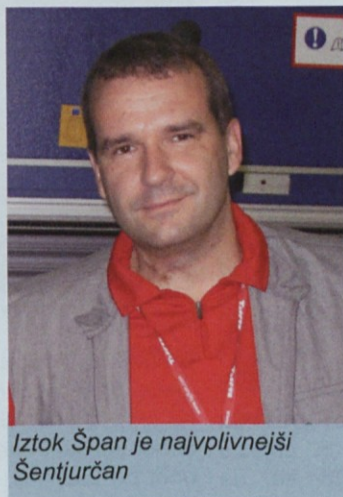
Portal Kozjansko.info je pripravil novo lestvico najvplivnejših posameznikov z območja Kozjanskega in Obsotelja. Med tistimi, ki imajo največjo moč na področju gospodarstva, politike in družbenega življenja najdemo tudi več kot 20 posameznikov z območja občine Šentjur. Trije najvplivnejši soobčani so direktor Tajfuna Iztok Špan, direktor cestnega podjetja Celje Marjan Vengust in poslanec in nekdanji župan Štefan Tisel.

Regionalni spletni medij Kozjansko.info je lestvico najvplivnejših, ki je doživela veliko odmevov, objavil že za leto 2009. Letos je uredništvo sestavilo nov seznam ljudi s Kozjanskega in Obsotelja, ki so v politiki, gospodarstvu, znanosti, umetnosti, kulturi, športu in na drugih družbenih področjih zaznamovali leto 2010.

Za najvplivnejšo osebnost v regiji so proglasili ljubljanskega nadškofa in metropolita **dr. Antona Stresa**, ki je doma izpod Donačke gore. Sledi mu donedavnega prvi mož Petrola in lani prvi na lestvici, **Aleksander Svetelšek**. Do 5. mesta so se razvrstili še direktor Term Olimia **Zdravko Počivavšek**, odvetnica **Nina Zidar Klemenčič** (izhaja iz Šmarja) in lastnik trgovinske verige Jager **Franc Jager**.

Prvega Šentjurčana na lestvici najdemo na 8. mestu, in sicer **Iztoka Špana**, ki je direktor in solastnik podjetja Tajfun s Planine pri Sevnici. Na 9. mestu mu sledi direktor Cestnega podjetja Celje **Marjan Vengust**, 13. po vplivu v regiji pa je poslanec in nekdanji župan **Štefan Tisel** (lani absolutno na 5. mestu). Med desetimi najvplivnejšimi Šentjurčani so še: lastnik podjetja Ahac iz Stopč **Roman Moškotevc** zgodovinar in univerzitetni profesor **ddr. Igor Grdina**, predsednik uprave Alposa **Mirjan Bevc**, mednarodno priznani podjetnik in inovator **Hugo Bosio**, igralka **Štefka Drolc** (izhaja s Ponikve), novoizvoljeni župan **Marko Diaci** in modna oblikovalka **Urška Drofenik** (živi v Vrbnem).

Lestvico je oblikovala komisija, sestavljena iz šestih članov uredništva Kozjansko.info, ki je

Iztok Špan je najvplivnejši Šentjurčan

raziskala življenjske in karijerne poti več kot 120 evidentiranih kandidatov, obenem pa še poseben poudarek namenila njihovim aktivnostim v letu 2010. »Prebivalcem Kozjanskega in Obsotelja želimo povedati, da iz njihovih domačih krajev izvirajo mnogi ugledni, uspešni in vplivni ljudje, ki s svojim delom, ustvarjalnostjo in vrhunskimi dosežki mnogokrat presegajo lokalno okolje ter puščajo pečat v slovenski družbi in morda tudi širše. Obenem pa z lestvico opozarjamo tudi na nekatere, ki svojo pot k slavi in bogastvu tlakujejo na manj dostojen ali celo na nepošten način. Tako ene kot druge boste skozi predstavitev na Kozjansko.info z lahkoto prepoznali,« je povedal odgovorni urednik Kozjansko.info Rok Čakš.

Celotna lestvica s podrobnimi obrazložitvami bo kmalu objavljena na portalu Kozjansko.info. L.H.

Milijoni za Alpos

Pet bank upnic in Slovenska industrija jekla so v začetku januarja vplačali milijon evrov, s čemer so dokapitalizirali Alpos, ki se je tako zelo verjetno izognil stečaju in ga čaka prisilna poravnava. Pogajanja o zagotovitvi 15 milijonov evrov obratnega kapitala še potekajo. Podjetje ta denar nujno potrebuje za zagon proizvodnje.

Prvi teden novega leta je prinesel končno nekaj zadovoljstva tudi v Alpos. Pet bank upnic (NKMB, NLB, Abanka, Factor banka in Probanka) in Slovenska industrija jekla (SIJ) je 5. januarja vplačalo milijon evrov in tako dokapitaliziralo največje šentjursko podjetje. Lastništvo Alposa se je zdaj popolnoma spremenilo, 20 odstotkov je pripadlo SIJ-ju, preostanek pa so si v enakih deležih razdelile banke. Kot je znano, so razlastitev obstoječih delničarjev v korist upnikov podjetja dosegli po novi insolventni zakonodaji, s čemer med lastniki Alposa ni več češke družbe Arcelor Mittal (imela je 38-odstotni delež) in podjetji z javnosti neznano lastniško strukturo iz Liechtensteina. Pod nosom za lastništvo (in dolgove) v Alposu so se obrisali tudi mali delničarji.

Tik pred vpisom novih delnic bank upnic in SIJ-a se je zgodil še en zanimiv manever. Liechtensteinska družba Benkol Establishment se je odpovedala lastništvu dobrih 21 odstotkov delnic (te so nekaj dni kasneje sklicujoč se na že omenjeno novo zakonodajo razlastili), katerih lastnik je postal **Vladimir Šprah**, sicer dolgoletni predsednik nadzornega odbora Alposa. Mediji so že pred časom pisali, da za »poštnimi nabiralniki« v Liechtensteinu stojijo posamezniki iz vodstva Alposa (ti kaj takšnega odločno zanikajo), zadnji manever pa bi lahko to samo potrjeval. Zanimivo bi bilo izvedeti tudi za lastniško strukturo drugega, zdaj že nekdanjega liechtensteinskega lastnika Alpe-Adria Privatbank. Tudi ta vprašanja smo med drugim naslovili na upravo Alposa, vendar so nam iz tajništva

sporočili, da **Rado Marot**, ki še vedno nadomešča **Mirjana Bevca**, zaradi polne zasedenosti okrog izvedbe prisilne poravnave in poti v tujino, ni uspel odgovoriti. Morda mu bo uspelo do februarске številke ŠN.

V naslednjem mesecu naj bi reševanje Alposa dobilo še

Rado Marot ob bolniški odsotnosti Mirjana Bevca vodi pogajanja z upniki in išče nove posle.

bolj trdne temelje. V sklepni fazi so dogovori o zagotovitvi obratnega kapitala v višini 15 milijonov evrov obratnih sredstev za zagon cevarske proizvodnje. Nove banke upnice in SIJ so dali izjavo, da so pogajanja o zagotovitvi odrešilnih milijonov v sklepni fazi. Bo to pomenilo mirnejše čase tudi za 830 zaposlenih (od tega 420 v Šentjurju) ali pa se bodo novi lastniki odločili tudi za reorganizacijo, morda celo odpuščanja? Prisilna poravnava naj bi ob sporazumu z upniki uspela, prisilni upravitelj **Andrej Marinc** pa naj bi umaknil zahtevo po stečaju. Takrat se bo pravo reševanje šentjurskega giganta šele začelo, saj bo potrebno ponovno zagnati ključno cevarsko proizvodnjo in spet pridobiti kupce.

L.H.

GOSPODARSTVENIKI PRI ŽUPANU

Zaenkrat le vljudnostno

V zadnjih dneh decembra je župan Marko Diaci povabil vse šentjurske direktorje podjetij in javnih zavodov

saj je bil zaradi prehlada skoraj brez glasu. Pričakovati je bilo vsaj nekaj gospodarskih smernic, pa

Nagovor župana Diacija je bil kratek

na zaključek v Hotel Žonta. Od nekaj več kot 300 vabljenih se jih je dobrih 200 udeležilo prednovoletnega srečanja. Zbrani niso dočakali česa več kot županovega voščila,

tudi mogoče kakšno o znižanju komunalnega prispevka in prijazni občini do podjetnikov. Zdi se, da sta tako namen in glavni smisel druženja podjetnikom ostala skrita. V vesplošni debati ob kozarčku in narezku pa je bilo občutiti odobravanje nad tako potezo, da se tudi podjetniki med sabo spoznajo, mogoče sklenejo tudi kakšno poslovno vez. Konec koncev je tudi Diaci še kot kandidat za župana s svojimi idejami, ki so na tokratnem druženju izostale, uspel povezati večino podjetnikov. Za kulturni vložek pa so poskrbeli trio in kvintet klarinetov pod vodstvom Nataše Aškerc.

Jure Godler

NOVINARSKA KONFERENCA
BANKE CELJE

O prodaji pa nič

V prenovljeni Mestni hranilnici je Banka Celje sklicala tradicionalno novinarsko konferenco. Edini govornik, pa še ta zelo skop z informacijami, je bil Dušan Drofenik, predsednik uprave Banke Celje.

Predsednik uprave Dušan Drofenik sedi na sredi

Drofenik je priznal, da se tudi BC sooča z težavami glede finančne krize. Finančnih rezultatov pa še ne sme razkriti, preden jih ne obravnava nadzorni odbor banke. Povedal je, da so v letu 2010 zaprli pet enot po Sloveniji, odprli pa dve novi v Mariboru in Kopru. O prodaji deleža BC, ki ga ima NLB, ta naj bi bil 40,99%, ni bilo govora, prav tako ni bila zgovorna niti piar služba banke. Zato podatke povzemamo po dnevniku Finance. Ker se NLB sooča s 120 milijoni izgube, naj bi le-ta prodala delež v Banki Celje. Zanj naj bi iztržila približno 82 milijonov evrov. Po neuradnih virih naj bi se za nakup zanimali Unicredit in Societe Generale.

Prav tako pa je predsednik uprave povedal, da je Fitch Ratings v drugi polovici leta 2010 ponovno potrdila mednarodne bonitetne ocene Banke Celje. Spremenila pa je dolgoročno napoved iz stabilne v negativno, kot odraz trenutnih tržnih razmer in okolja v katerem posluje Banka Celje.

Jure Godler

Želite lepšo
postavo?

Kavitacija -30%

postopek, ki uničuje maščobe do konca februarja

Wellness Aspara
Cesta Leona Dobrotinška 22b
3230 Šentjur

040 494 444

Obrtna zbornica nagrajuje zvestobo

Upokojeni obrtniki iz leve proti desni: Stjepan Biščan, Milan Gajšek, Boris Grosek, Rajko Knez, Jožefa Kramparšek, Alojz Mravlak, Milan Oset, Danilo Razboršek in Silvester Verhovšek

Nagrade za 20 let obrtništva so med drugimi prejeli Milan Bevc, Alojz Gajšek, Jože Horjak, Franc Majoranc, Marjana Škoberne, Srečko Šramel in Zdravko Jelovšek

Območna obrtno - podjetniška zbornica Šentjur (OOPZ) je kot vsako leto pripravila za svoje člane slavnostno prireditev s

podelitvijo jubilejnih nagrad. Osrednji govornik je bil predsednik OOPZ Zdenko Horvat. Predsednik je povedal, da je gospodarska kriza udarila tudi obrtnike. Država pa za tovrstno panogo ne naredi ničesar, bolj se posveča reševanju tajkuniziranih in zavoženih velikih podjetij. Obrtnike pa je kriza še bolj prizadela, saj so ta zavožena podjetja dolžna predvsem svojim distributerjem, med katerimi pa je ogromno obrtnikov, ki za svojo delo

Predsednik OOPZ Šentjur Zdenko Horvat in voditeljica Slavica van der Minnen

ne bodo dobili plačila. Prav tako se je dotaknil tudi nove pokojninske reforme, ki bo tudi obrtnike silila delati dlje časa. Zato je s humornimi dovtipi podelil nagrade upokojenim obrtnikom. Le-ti so prejeli lične slike – ure, da bi se jim čas nikoli ne ustavil. K popestritvi pa je doprinesla tudi energična voditeljica Slavica Van der Minnen. Nagrade so podelili tudi obrtnikom za 20 in 30 let dela. OOPZ jih je nagradila s slikami šentjurske krajinske pokrajine. Za kulturno popestritev je poskrbela Vokalna skupina Grič iz Dobja. Obrtniki, ki niso napolnili celotnega parterja Kulturnega doma Šentjur, so si na koncu svečane podelitve ogledali tudi gledališko predstavo Toneta Partlijača Silvesterska sprava, ki ga je izvedla gledališka skupina DKD Senovo.

Jure Godler

spletno računovodstvo

računovodske storitve za podjetja, samostojne podjetnike in društva

napredne rešitve ugodnosti za nove člane

KONTAKT:

Edita Kolar 031-216-250

-Klasično vodenje poslovnih knjig
-Spletno računovodstvo s podporo in svetovanjem
-Terensko delo na sedežu podjetja oz. po dogovoru

Slike šentjurske krajine so za 30 let obrtništva prejeli Jože Bračko, Alojz Kovač, Jože Kukovič, Jože Stojan in Ivo Supovec

Sivestrovanje na prostem je terna

Že kar nekaj let je minilo od spodobnega silvestrovanja na prostem. Pred leti se je KS Šentjur mesto še trudila obuditi najdaljšo noč v Tržnici, v naslednjih letih je bilo nekaj bolj kot ne neuspešnih poizkusov na mestnem trgu, vse po večini neuspešno, tako za organizatorje, gostince in maloštevilno publiko. Po nekaj letih premora je letošnje silvestrovanje na prostem oživel tudi v Šentjurju, pod organizacijsko taktirko pihalnega orkestra in pokroviteljstvom občine.

Žalostna podoba neokrašenega Šentjurja ni dala slutiti, da bo najdaljša noč v Šentjurju prinesla presežek, saj so tudi nastopajoči bili iz vseh vetrov in žanrov nametane skupine. Kot prva je že ob devetih skušala ogreti bolj kot ne svoje prijatelje šentjurska rock-pop skupina Divji štrudl. V ogrevanem šotoru pred občino Šentjur si je njihov performans ogledala le kakšna stotnja mladih.

Nadaljevali so Trio adijo, zanimiv tercet harmonike, trobente in pozavne, ki so se lotili izvedbe tudi kakšne bolj popularne pop skladbe. Vmesne vložke pa so rutinirano napolnili Ansambel Dori. Kot zadnji v letu 2010 so nastopili šentjurski pihalci, tokrat v zelo oskubljeni postavi. Povezovalno rdečo nit so si podajali Doriji, Anita Koleča in Matej Mastnak.

Kol'kor kapljic namesto silvestrskega poljuba

Tik pred izbruhom svetlobnih raket in petard je vodenje prireditve prevzela Anita Koleča. Kot prvega izmed slavnostnih govornikov je na oder povabila Jožeta Štiglica, predsednika KS Šentjur mesto. Pritisk na govornike je ob takem trenutku zelo velik, zato Štiglicu ni zameril nihče, ko nas je še postavil na konec dvajsetega stoletja. Več kot čestitko pa tudi občinstvo ni dočakalo. Kot osrednji gost je zbrane občane pozdravil župan mag. Marko Diaci. V šotoru in neposredni okolici se je ob tem času nabrala več kot tisočglava množica. Diaci je zaželel srečno in uspešno novo leto, kakšnega poglobljenega tematskega ali vzpodbudnega govora pa Šentjurčani tudi tokrat od župana niso dočakali.

Ker verjetno tudi organizatorji niso pričakovali tako kratkih nagovorov, so dve minuti do novega leta župan, Koleča in Doriji zapolnili s pesmijo Kol'kor kapljic tol'ko let.

Brez pike na i

Čeprav je bila evforija ob novem letu nepopisna, je vseeno manjkala pika na i. Recimo konfetki ali tisoči balonov izpod stropa šotor, ognjemet isker, svetlobni mrk ali nekaj drugačnega. Tako pa se je večina obiskovalcev vrgla drug drugemu v objem, odpirala steklenice šampanjca, se poljubljala ... Brez nekega

vizualnega vrhunca. Še kričanje je utihnilo v nekaj sekundah. Župan je vseh tisoč silvestrovalcev počastil s kozarčkom šampanjca, Doriji so igrali in velika gruča obiskovalcev je kmalu, nekaj minut po velikem puku, zapustila prizorišče.

Koliko nas bo silvestrovanje stalo?

Glede na to da je župan pri ukinitvi prazničnega okraševanja, kljub temu da je občina lastnik nekaj sto svetlečih okraskov, ki so letos prezimili v nekem skladišču, privarčeval nekaj tisoč evrov,

Šentjurčanom sta prva voščila Kolečeva in župan Diaci

gostinec Gostišče Miran je po vsej verjetnosti zaradi ekskluzive pri točenju pijače pokril najem šotor, ostalim nastopajočim pa je zagotovo nekaj kapnilo v žepe. Glavnemu in renomiranemu Ansamblu Dori nekaj tisoč evrov, ostalim pa bistveno manj. Za šampanjec vsaj 2000 €, nekaj za varnostno službo, ozvočenje, čiščenje prostora itd ... Ker bodo ti podatki verjetno za vedno ostali skrivnost, ugibamo, da je župan za to prireditev porabil okoli 7.000 €. Kar pa je za najdaljšo noč po tako dolgem premoru zelo poceni in sprejemljivo, napram občinskemu financiranju ostalih prireditev preko razpisov pa zelo potratno.

Jure Godler

Silvestrovanje 2011 v Gorici pri Slivnici

Najdaljša noč v KD Gorica

V Gorici pri Slivnici je bilo tudi tokrat organizirano priljubljeno silvestrovanje v Kulturnem domu, ki ga je že šesto leto zapored organiziralo domače športno društvo. Kljub krizi so se obiskovalci odločili preživeti tistih nekaj zadnjih uric starega leta skupaj s prijatelji v prijetnem okolju, kjer so sami poskrbeli za hrano, organizator pa je poleg pijače poskrbel za aperitiv, polnočno penino, obdaril najmlajše in v spremljevalnem programu poskrbel za lepo število nagrad, ki so jih prispevali sponzorji iz naše občine.

Že po tradiciji sta ob polnoči voščila in nazdravila s penino šentjurski župan, tokrat je to prvič storil novi župan Marko Diaci, in predsednik KS Vlado Artnak. Staro in mlado pa se je pred polnočjo in po njej veselo vrtelo ob zvokih priljubljenega narodno-zabavnega ansambla Bojana Kočevarja. Kdo je izjavil, da je najbolj vroča destinacija za silvestrovanje v Riu? L.Ž.

“Kriza” tudi na božično-novoletnem koncertu

Pa ne tista prava finančna, kajti nabito polna hruševska dvorana (cca. 2000 obiskovalcev) ter kakšnih 50 sponzorjev so Pihalnemu orkestru Šentjur (POŠ) gotovo napolnili blagajno. Kar več vprašljivih organizacijsko-programskih dejavnikov pa je koncertu vzelo tisto draž, ki jo človek ob takšnih prazničnih priložnostih pač pričakuje.

O kakovosti orkestra oziroma izvedenih skladb si ne drznem ničesar zapisati. No, morda le to, da se mi POŠ iz leta v leto zdi bolj dovršen, bolj izpiljen – in tudi manj atraktiven. Pač, občutki že razvajenega laika.

Letos se je najprej zalomilo pri gneči. Sedeli smo tako rekoč skoraj drug na drugem, vsaj kakšnih 300 obiskovalcev je bilo v dvorani preveč. To, da hruševska telovadnica ni pravo okolje za podoživljanje takšne ali drugačne božično-novoletne romantike, že tako vemo, ko pa je poleg tega še bolj skromno okrašena, je kriza počutja tu. Če k temu dodam še letošnji program, ki se mi sploh ni zdel prazničen, rutinsko nasmejan in vsebinsko že viden nastop Bernarde Žarn, ki je med drugim tudi pretirano izsiljevala aplavze, ter povsem povprečno mlado pevko iz Celja, je na cedilu ostalo le občudovanje virtuoznosti violinistke Anje

Bukovec in ob koncu koncerta domače orkestrove klarinetistke Aškerčeve. Slednja mi je še bolj kot Bukovčeva prišla do živega. Tudi nekaj zadnjih skladb, ki so vendarle vžgale, vsaj v meni ni moglo izbrisati rahlega okusa po razočaranju.

Zanimiva novost je bil humoristično-satirični nastop Božička (župan Diaci ga je vztrajno nagovarjal z Dedkom Mrazom). Duhovito se je obregnil ob šentjurske aktualne črne pike, sicer bolj pretekle kot sedanje oblasti, toda vseeno požel zaslužene aplavze.

Da ne bo zamere: resnici na ljubo, POŠ je nedvomno šentjurski presežek, kar pa ne pomeni, da je vse, kar ustvari in ponudi, nujno oh in ah krasno. Njegov letošnji božično-novoletni koncert se mi že zdi nekaj takega, kar mi ne bo treba dolgo držati v spominu.

FK

MNENJE

Koncertu pihalcev ob rob

Letošnji koncert Pihalnega orkestra Šentjur (POŠ) se mi je vtisnil v spomin, saj sem ga zamudil. No, ne čisto zamudil, temveč bolj »prešprical«! Prišel sem pol ure pred pričetkom in zgrožen ugotovil, da je dvorana polna. Res bi se lahko usedel kam na rob odra, kjer je bil še prostor, ampak ker si domišljam, da se na glasbo spoznam, vem, da ob strani odra zvok ni tisti pravi. Prelepa Bernarda Žarn in šef pihalcev Ladi Belina sta sicer zatrjevala nasprotno, ker pa sta se te razlike le zavedala, sta vrgla nekaj peska v oči poslušalcem na obeh straneh odra in jim za pomiritev slabe volje namenila celo dve skladbi. Ne da mi je bilo žal tistih 10 evrov, ampak koncert sem želel v miru poslušati, gledati in ob tem seveda tudi sedeti.

Ker sem na koncert prišel predvsem zato, da slišim glasbo, in ne toliko, da se nagledam hrbtov naših pihalcev, sem se odločil, da ostanem na balkonu. V zadnji vrsti balkona sem naredil nekaj fotk. Po 45 minutah koncerta in dobri

uri stanja sem še pred koncem odšel domov bolečih nog.

Ali je res potrebno prodati še 300 kart več, kot jih je možno v normalnem sedežnem redu stlačiti v hruševsko telovadnico? Morda je bil koncert všeč tistim, ki so že kakšno uro pred začetkom zasedli prave sedeže, revežem na balkonu, levo in desno od mene, pa dvomim. To velja tudi za stotnijo poslušalcev na vsaki strani odra, ki poleg vsega niso videli gostom v obraz. So organizatorji morda namignili obiskovalcem, naj drugo leto pridejo na koncert uro ali dve prej, če hočejo kulturno predstavo?

Ne vem, zakaj je POŠ namesto dveh koncertov, kot je bilo lani, letos naredil le enega. Ker smo Šentjurčani pač zadovoljni z vsem? Če se pihalci prihodnjič zadeve ne bodo lotili bolj spoštljivo, bom dobro premislil, preden se bom odločil za njihov spektakel v hruševski telovadnici. Pa naj bodo še tako dobri, kot sami pravijo, da so.

Jure Godler

VARIABLE PIHALNEGA ORKESTRA ŠENTJUR

Glavni cilj našega društva je vsekakor v kvalitetnem izvajanju glasbe. Željo po skupnem ustvarjanju želimo stkati skupaj z interaktivnostjo, predstaviti še nepoznano, vse v tonu kulturnega in umetniškega spoznavanja in izobraževanja. Publikli smo zavezani ponuditi tudi vrhunske soliste, povezovalca programa, profesionalno osvetljavo, vodilne tonske mojstre na slovenskem področju, za tiste bolj željne dobrega pogleda pa je poskrbljeno z dvema projekcijskima platnoma, ki sta v korelaciji s tremi kamerami na treh različnih lokacijah, da zagotovimo čim boljši pregled nad dogajanjem v dvorani. Zavedamo se, da moramo vsem, ki si z nakupom vstopnice zagotovijo ogled naše prireditve, zagotoviti sedišče. Žal v Šentjurju primerne dvorane za naš nivo prireditve ni, narava športne dvorane pa nam onemogoča oštevilčenje, tako ste dragi obiskovalci primorani upoštevati rek »Kdor prej pride, prej melje«. Navsezadnje pa potrebujemo še darilni papir in pentljo, da ukrojujemo ličen tržni izdelek, katerega izkupiček pokrije minimalen delež celotnega finančnega zalogaja. Brez občinskega denarja in sponzorjev se nikakor ne bi izšlo. Smo namreč le še eno izmed množice društev, ki črpamo iz skupnih finančnih virov, odnos javnosti do ljubiteljskega umetniškega udejstvovanja pa ni ravno cvetoče polje.

Poslušalcem, ki se kljub vsemu našemu trudu počutijo oškodovane, se opravičujemo. Želimo pa si, da bi kljub vsemu občutili našo pozitivno energijo in dobro voljo v skupnem izvajanju glasbe!

Vladimir Belina

Koncert glasbene šole

»Dobri časi ne padejo z neba. Dobre čase si lahko naredimo sami. Ne z denarjem in tehniko, marveč s srcem in dobroto. Le dobri ljudje delajo dobre čase: če vlada dobrohotnost, če molči nasilje, če se blaginja deli, če se ljudje imajo radi, če se najde prostor tudi za kakšno rožo in čas za prijazno besedo. K dobrim časom pripomore tudi glasba, in te danes prav gotovo ne bo manjkalo.«

S temi besedami nas je »v uverturi« sedaj že tradicionalnega božično-novoletnega koncerta Glasbene šole skladatelj Ivanc Šentjur, 16. decembra 2010, nagovoril povezovalc programa, učitelj Boštjan Korošec.

Božično-novoletni koncert, ki ga vsako leto v mesecu decembru v Kulturnem domu priredi Glasbena šola skladatelj Ivanc, je prav poseben dogodek, tako za učitelje in učence kot tudi za njihove poslušalce. Tu se namreč zvrstijo vsi večji komorni sestavi in orkestri, ki jih ni mogoče uvrstiti na šolske nastope v dvorani glasbene šole, tako zaradi velikosti oz. majhnosti odra kot tudi dvorane same.

Skozi uro in pol trajajoč koncert so nas popeljali: **kitarska komorna skupina** (mentor: Uroš Eferl), ki je nastopila tudi kot instrumentalna spremljava učencem **glasbene pripravnice** (mentorica: Tina Pečar) in **komorne vokalne skupine** (mentorica: Damjana Rosenstein), **kvartet s citrami** (mentorica: Romana Javšev), **trio flavt** (mentorica: Diana Štih), **tolkalna skupina Splash** (mentorica: Eva Zavšek), **komorna godalna skupina** (mentorica: Betka Rauter), **orkester harmonik** (mentor: Bojan Draksler) in **pihalni orkester glasbene šole** (mentor: Boštjan

Jager).

Sam repertoar je bil razpet od najrazličnejših božičnih skladb, skladb modernejših skladateljev, popularne glasbe, pa vse do slovenskih ljudskih, blues ali drugih tradicionalnih melodij, ki so jih izvirno in ustvarjalno za svoje sestave priredili učitelji sami.

Poleg glasbe pa smo prisluhnili tudi besedam in izvedeli nekaj več o decembrskih treh dobrih možeh, o zgodovini voščil, o najstarejših božičnih pesmih in novoletnih tradicijah po svetu.

Vse zbrane je tudi letos nagovorila ravnateljica Glasbene šole skladatelj Ivanc, gospa **Simona Zdolšek**. Poleg praznično-novoletnega voščila je izrekla zahvalo staršem, učencem in učiteljem, ki so za izvedbo takšnega koncerta žrtvovali več svojega časa, truda, dela in energije. Hkrati pa se je vsem poslušalcem, v zares polni dvorani Kulturnega doma, zahvalila za podporo, ki jo kažejo z obiskom naših koncertov in nam tako dajo vedeti, da delamo dobro.

»Naj vam bo brezmejno lepo v praznikih in vse dni v letu 2011. Spoštujemo vas, zato vam voščimo in vam privoščimo več miru, prostega časa, družinske toplote ter sreče in zdravja.« N.A.

Pesem na božični dan

Glasovirke se občinstvu niso iznevirile

Članice ženske vokalne skupine Glasovir so nam letos že tradicionalno popestrile božično popoldne. Dekleta so nas popeljala v praznično vzdušje že s prihodom ob spremljavi Svete noči in mehki svetlobi svečk. Nadaljevale so v srednjeveškem slogu s sklopom božičnih napevov v latinščini in stari francoščini, pozabile pa niso niti na naše sosede z italijansko in hrvaško pesmijo.

Kot gostje so na letošnjem koncertu nastopile trio flavt, ki ga sestavljajo Katarina Arzenšek, Katarina Vodopivec in Monika

Volarič, in odigrale tri skladbe. Dve pesmi pa je dodala še v letu 2010 ustanovljena vokalna skupina glasbene šole Šentjur pod vodstvom Damjane Rosenstein in ob spremljavi Tria kitar, za katere je priredbe napisal Uroš Eferl.

V drugem delu koncerta je vokalna skupina Glasovir predstavila še pet pesmi ob klavirski spremljavi Mojce Kranjc.

Nova vokalna skupna Glasbene šole

Dekleta so nam s koncertom na svojevrsten način zaželela, da božični prazniki ne bi odzveneli, ampak da bi božični mir še dolgo odzvanjal v nas.

VS, foto M.O.

Domače branje za lokalno politiko

Če je mogoče kdo pričakoval, da se bo uradna predstavitev Zbornika Literarnega društva Šentjur odvijala v za to bolj primernem, predvsem pa kulturnem prostoru, se je krepko uštel. Tokratna prireditev je bila kar v skupščinski dvorani Občine Šentjur, seveda z namenom, saj so se z zbornikom avtorji dotaknili šentjurske politike.

Priprava na zbornik, kot je povedal glavni in odgovorni urednik Bogdan Rahten, se je začela že v začetku prejšnjega leta. Predvidena predstavitev naj bi bila načrtovana v času volitev, ko je bila politika tema številka ena. Vendar se je iz različnih vzrokov izdaja le-tega zavlekla v mesec januar, kar pa konec koncev niti ni bilo slabo in v pomanjkanju dogodkov v tem mesecu je svoj upravičeni delež požela tudi 11. izdaja zbornika z imenom „Z besedami o politiki“. Urednika, ki sta bila celo dva, poleg že zgoraj omenjenega Bogdana Rahtena še Luka Hvalc, sta tokratni zbornik načrtala predvsem kot ogledalo naši politiki. Zanimiva, ampak tudi za resen razmislek vredna novost so slike v zborniku, ki odkrito kažejo na plat *ne najboljše ekipe*, ki je nekaj let skrbela za našo občino. Malenkosti, ki jih marsikdo, že zaradi občasno težke rešitve, enostavno spregleda. Samo prireditev je otvorila šentjurska skupina izraznega plesa *Jabuke*, ki jih za to skupščinsko dvorano niso nabrali preveč, kot je hudomušno pripomnila voditeljica Anita Koleča.

Predsednik literarnega društva Rahten je v svojem uvodu izpostavil predvsem dva avtorja, ki sta po njegovem mnenju naredila presežek literarnega dela: Rada Palirja in Milenka Straška iz Pilštanja. Celotna prireditev je bila zastavljena na zelo viski ravni, saj so večino voditeljskih in drugih govorniških besedil sestavljali razni aforizmi in skriti pomeni, ki so lepo napolnjeni dvorani vzbujali prikriti in manj prikriti smeh. Jože Mastnak – Marjan je po svoje zašilil prireditev s predvolilnimi aforizmi, ki pa so bili bolj ko ne namenjeni drugi politični opciji, za katero se je tudi sam zavzemal. Dodal je nekaj aforizmov, ki so nastali po volitvah, kot so „Komur pred volitvami ni kapnilo, ga je po volitvah kap“, in podobnimi.

Literarni zbornik vsakič predstavi znano šentjursko osebnost. Tokrat so tudi zaradi teme zbornika izbrali nadporočnika Franja Malgaja. Objavili so še nikoli objavljeno Malgajevo fotografijo. Zanimivo je, da je lastnika te fotografije – Malgajevega soborca – skupaj s fotografijo obstrelila nemška krogla. Prav tako so v raziskavi pokazali tako blišč kot bedo domačije šentjurskega borca za severno mejo. Urejeni del domačije in del, na katerem se je udrla streha.

Jabuke so se v stilu črnega humorja pošalile na račun propadajoče šentjurske Blagovnice, kjer kupcu olajšajo

nakup samo z enim izdelkom v branži na prodajnih policah, in podobnimi. Kontekst tega sestavka je vzet iz Utripa leta 1980, kjer je bila Blagovnica velik korak naprej, danes pa vsem na očeh hira. Takšni humoristični dvotipi pa so sprožili bolj grenak nasmehek pri poslušalcih.

Vseskozi je bila prireditev podkrepljena s slikovnim materialom na projektorju. Za konec so člani neformalne skupine VIS predstavili tudi lastno posnet in zaigran film, ki pa se ni izšel, kot so VIS-ovci upali, tako da nismo videli zaključka.

Rahten je tudi namignil, da smo nekatere okrogle obletnice Šentjurčani enostavno prezrli, med drugim 100-letnico rojstva narodnega heroja Miloša Zidanška, 95-letnico Dušana Kvedra, ki je bil celo veleposlanik Jugoslavije v Indiji, 70-letnico Goce Kalajdžiskega in druge.

Zbrano gradivo je zagotovo opomnik sedanji oblasti. Zbornik, ki ga bomo še dolgo časa jemali v roke. Za konec so literati namočili še župana Diacija, in sicer z označenim predvolilnim napisom „Hvala, ne bom vas razočaral“, in mu simbolično podarili zbornik, kjer bo, če mu bo zmanjkalo idej, kaj narediti, z

»Švingelceglc« za župana (na sliki z leve A. Koleča, M. Diaci in B. Rahten)

lahkoto našel kakšno novo in svežo. Politika je tista, ki je dolžna poskrbeti, da bo takih podob čim manj, civilna sfera, tokrat na čelu z Literarnim društvom, pa da na te podobe opozarja. V tej luči so v zborniku objavljena tudi nekatera druga besedila, kot so Polnarjev nastopni govor, komentar Saške T. Ocvirk in drugi.

Literati so se nato preselili v sejno predavalnico v vrhnjem delu Občine, kjer so si ob poslušanju Keltovega didžiriduja privoščili še kozarček rujnega.

Jure Godler

Žličarjeve jaslice

Tam na koncu ulice Pod vrbco, po nekaj ličnih smerokazih, na obronku Šentjurja, stojijo Žličarjeve jaslice. Mogoče najbolj prepoznana šentjurska turistična znamenitost, ki jo na leto obišče okoli 2000 radovednih obiskovalcev iz vse Slovenije.

Zgornji trg po Žličarjevo

Jaslice so plod dvomesečnega garanja Narčka Žličarja, ki bo letos dopolnil 84 let, in sina Janka. Stotine majhnih živalic, pastirjev in drugih figuric sta vešče razpostavila na veliko količino mahu, ki sta ga pripeljala z dvema priklopnikoma. Izrezljane hišice, v katerih gori lučka, mlini, reke in jezera so posnetek

Narček vsako leto jaslice pospravi in ponovno postavi

pokrajine Šentjurja, Križevega potu in Betlehema. Nedvomno je mala figurica Jezusa, ki se ziblje v hlevčku, center jaslic. Le-te pa rastejo iz leta v leto. Poleti nastajajo nove ročno izdelane lesene hiške, hlevčki in nenazadnje cerkvice. Posrečen je tudi posnetek šentjurskega Zgornjega trga, ki ga krasijo prve jaslice, ki jih je Narček naredil pred 60 leti.

Kaj žene Žličarja k temu podvigu, ne vesta niti sama. Denar zagotovo ni, saj ni vstopnine, je le zabojček za prostovoljne prispevke. To šentjursko čudo pa ne ostane razstavljeno čez vse leto. Oče in sin Žličar jaslice vsako leto tudi pospravita do naslednjega oktobra, ko mesto v malem zopet zaživi.

Jure Godler

KONCERT MEPZ ZARJA AKVONIJ

Sijajni tudi v Šentjurju

Mešani pevski zbor Zarja Akvonij iz Planine drži že nekaj let zapovrstjo pevski primat v naši občini. S kvaliteto pridejo tudi uspehi. Tako so pevci pod vodstvom dirigenta Mateja Romiha v preteklih letih dosegli nekaj svojih najodmevnejših uspehov. Med drugim so prejeli bronasto priznanje na najelitnejšem tekmovanju Naša pesem ter osvojili zlato priznanje na Festival of songs Olomouc 2010.

Zarja je prejšnji mesec obhajala svojo 20-letnico delovanja. Svojo osrednjo prireditev so pevke in pevci, kot se spodobi, izvajali doma, kopijo pa prenesli v Šentjur. Da je Zarja pomembno ime tudi v Šentjurju in ne samo v rodni Planini, se je ponovno dokazalo, saj je bila dvorana šentjurskega Kulturnega

lahko izžareva zbor. Tudi večji del besedila, ki ga je vešča igralka in napovedovalka Polonca Jazbinšek postregla občinstvu, je bil deja vu iz podobnih, malo preoblikovanih besedil, ki so že pred leti krožila po svetovnem spletu. Humoriistični dialogi voditeljice in zborovodje so delovali že kar prozaično in že

Zarja je po domači navdušila tudi šentjursko publiko

doma polna do zadnjega stola. MePZ Zarja so svoj koncert dobesedno podarili šentjurski publiko, saj niso predvideli vstopnine, v škatlici za prostovoljne prispevke pa se je vseeno nekaj nabralo.

Zarja je svoj nastop začela s projekcijo starih fotografij, ki so se vrtele že ob samem začetku, nadaljevalo pa se je s hudomušnim filmčkom, kako se pevci pripravljajo na vaje. Sledila je ponovitev svečanega koncerta, ki so ga pevke in pevci odpeli sproščeno, točno in gladko. Njihova raven petja se da primerjati z vrhunskimi pevskimi zbori. Pogrešali smo samo energijo, sproščeno gibanje in nasploh uživanje pri petju, kar

slišano.

MePZ Zarja Akvonij je svoj večer odpel vrhunsko in navdušujoče, pa čeprav smo njegov repertoar v teh letih že nekajkrat slišali. Še vedno je bila pika na i koncerta pesem Dvanajst razbojnikov, ki jo je standardno odlično odpel basist Dejan Potočnik. Omeniti moramo tudi skladbo Michaela Boltona - Lean on me, ki jo je za ta pevski zbor priredila Planinčanka in tudi njihova pevka Marjeta Pušnik.

Koncert, ki so ga v lastni organizaciji izvedli pevci in pevke, je bil nasploh prvi samostojni koncert tega zbora v Šentjurju, vendar, glede na odzive, zagotovo ne bo zadnji.

Jure Godler

PETA Martin Podgoršek s.p.
Valentina Orožna 8
3230 Šentjur

tel.: 03 574 14 31
gsm: 031 690 250

Delovni čas:
8.00 - 11.00 in 12.00 - 16.00
sobota: 8.00 - 12.00
ponedeljek zaprto

CVETLIČARNA MAJDA

Ulica Dušana Kvedra 43
3230 Šentjur

03 5741 100

TOPSTAR

intelektualne in poslovne storitve
Jure Godler s.p.
Pod vrbco 20a, 3230 Šentjur

POTREBUJETE PREVOD?

jure.godler@t-1.si; 040 47 11 44; www.topstar.net

03 746 12 70

Frizerski salon Tina

Martina Ribič s.p.
Vrbno 30 a, 3230 Šentjur

Sonce mrknilo nad Kalobjem

Prvi »javni« dogodek novega leta se je zgodil dobrih 80 ur po njegovem pričetku, in sicer je za to poskrbela Luna, ki je v dopoldanskem času zakrila do največ tričetrt Sonca.

Zaradi slabšega vremena je bilo opazovanje redkega nebesnega pojava pri nas oteženo. Člani

Kosci so poskrbeli, da je bilo opazovanje Lune na Soncu izpeljano z ustreznimi zaščitnimi sredstvi

Astronomskega društva Kosci iz Šentjurja s tem niso imeli težav, saj so opazovanje organizirali nad zamegljeno dolino, in sicer na Kalobju.

Predsednica društva **Marica Kamplet** je napovedala, da bo 15. junija v naših krajih videti popoln Lunin mrk, kar bo prvič po februarju 2008, pod nebesni svod pa bodo zrlj seveda tudi Kosci.

br

Zlatoporočenca iz Tratne

Dan po novem letu sta 50 let zakonske zveze obnovila Ana in Jože Kukovič iz Tratne pri Grobelnem. Spoznala sta se po naključju leta 1958, ko je Jože, po poklicu ključavničar, vzdaval štedilnik Aninemu očetu. Takrat je poleg plamena v štedilniku preskočil tudi plamen ljubezni. Jože je hodil vasovat iz Tratne k Žaberlovim v Grobelce peš, v snegu, soncu ali dežju, saj zanju

ljubezen ni poznala meja. Leta 1960 sta se poročila v Cerkvi Sv. Vida v Šentvidu. Dve leti kasneje se jima je rodila hčerka Zdenka. Skupaj sta obnovila Jožetovo rojstno hišo, pozidala gospodarsko poslopje in investirala v kmetijsko mehanizacijo.

Življenje teče hitro, ko s pridnimi in delovnimi rokami ustvarjaš svoj dom in skrbiš za družino. Tako je tudi Zdenka odrasla in razveselila svoja starša s kar tremi vnuki: Jasno, Sebastjanom in Nastjo, ki jih Jože redno vsak dan vozi v šolo in domov. Jože pa svojo Ano še vedno vsakodnevno razveseljuje z svežimi zemljicami.

LJUDSKA UNIVERZA ŠENTJUR

Mestni trg 5, 3230 Šentjur

Starše in stare starše predšolskih otrok starih od 4 do 6 let vabimo, da se skupaj z otrokom vključijo v program

Branje za znanje in za zabavo

Program je namenjen staršem in starim staršem predšolskih otrok, ki so motivirani za pomoč pri razvijanju porajajoče se pismenosti svojih otrok in vnukov. V program so dejavno vključeni tudi otroci.

Cilji programa so pridobivanje temeljnega znanja in spretnosti za razvoj družinske pismenosti, spoznavanje primernih oblik spodbujanja otrokove pismenosti, različnih oblik aktivnega preživljanja prostega časa z otrokom. Obiskali boste knjižnico, otroško gledališko predstavo, kulturne znamenitosti v kraju.

Delo v skupini vodita 2 usposobljeni svetovalki.

Za vse udeležence je program brezplačen.

Uvodna ura v torek, 15.2.2011, ob 17.00 uri v prostorih LU Šentjur.

Operacijo delno financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo za šolstvo.

Izobraževanja v februarju

ANGLEŠČINA ZA SENIORJE 20 UR

Pričetek 9. februarja 2011, ob 9.00 uri

Cena 120,00€

TEČAJ KLASIČNE ROČNE MASAŽE

Tečaj klasične masaže obsega 80 ur + 5 ur izpit

Cena 590,00€

TEČAJ DVOSTAVNEGA KNJIGOVODSTVA

Dvostavno knjigovodstvo obsega 40 ur

Cena 380,00€

TEČAJI TUJIH JEZIKOV

angleščina, nemščina, francoščina (native speaker), španščina (native speaker), italijanščina, ruščina. Možnost individualnih tečajev.

EKSKLUZIVNO

V sodelovanju z OISE School ter Central School of English iz Londona organiziramo tečaje angleškega jezika za odrasle in mladino v Londonu.

Izbirate lahko med angleščino za osebno rabo, angleščino za splošno rabo, angleščino za univerzitetno rabo in pripravami na izpite. Možnost individualnih in skupinskih tečajev.

Za dodatne informacije se obrnite na naslov LU Šentjur.

Konec nekega obdobja

Tudi letos je urednik Novic povabil sedanje in nekaj nekdanjih sodelavcev na redno letno srečanje, ki se je po lanskoletnem izletu v gostišče Kajzler letos znova zgodilo v Žonti. Povabilo je bilo klasično, v smislu, da gre za običajen dogodek, toda na mestu dogajanja smo bili priča nečemu drugemu. Med vrsticami je bilo čutiti, da tokrat ne gre za ustaljeno prijetno druženje, temveč je bilo vzdušje v znamenju urednikovega odhoda. **Franc Kovač** je sicer že pred nekaj številkami Novic javno napovedal svoj odhod z mesta glavnega urednika, toda, ker je podobne pomisleke javno gojil že slabih deset let, pravzaprav nihče ni resno verjel, da tokrat misli resno. Nekako so Novice v svojem debelem poldrugem desetletju delovanja postale bolj Kovačeve novice kot Šentjurske, in sicer do te mere, da se je zdelo, da bodo živele in propadle skupaj z njim. Kar je seveda res, saj je pod vsaj polovico člankov v vsaki številki podpisan FK. Čeprav je bilo na teh srečanjih ponavadi vedno čutiti dozo optimizma, pa je le-ta vela praviloma iz sodelavcev in ne iz urednika, ki je ponavadi govoril o vse manjši prodaji in vedno bolj rdečih številkah. Toda ta skala je kljub vsakoletnim črnim napovedim glede prihodnosti Novic vsako leto znova vztrajala, zato je dejstvo, da se tokrat res dokončno umika, popolnoma potlačilo letošnji optimizem sodelavcev. Nedvomno je bilo zaradi tega v nedeljo, 9. 1. 2011, vzdušje spoštljivo resno ob spoznanju, da se v Šentjurju končuje eno ... no, za nekatere lepo, za druge pa recimo vsaj zanimivo obdobje.

Ob običajnem urednikovem »zasliševanju« prisotnih, kaj menijo o Novicah v preteklem letu, kaj bi predlagali za prihodnost, kako delovati in kaj spremeniti, smo ponavadi vsi malce nelagodno menciali in v odgovor vsako leto namleli toliko enakih public, da je urednik neke globoko v sebi nedvomno zavijal z očmi, čeprav je to v lepi maniri dobre vzgoje vedno diplomatsko prikril. Nenavadno, toda letošnji izostanek takšnega zasliševanja ni sprožil valove olajšanja, temveč občutek otožnosti. Nekako tako, kot vam gre glasno srebanje juhe vašega partnerja vse življenje tako na živce, da bi mu najraje zavili vrat, potem pa, ko ga nenadoma ni več, pričnete to srebanje nenadoma hudo pogrešati.

Urednik zato letos po uvodnem nagovoru sprva ni nameraval narediti kroga zaslišanja, ampak je odprl debato, naj prisotni spregovorimo o celotni zgodovini Novic in svoji vlogi v njej. Ko je za sekundo nastala mučna tišina in je pisca tega članka občila groza, da po vseh teh letih in trudu ne bo nihče imel ničesar za povedati, kar bi bilo že tragično, je urednik najbrž v podobnem spoznanju hitro reagiral in kljub temu sprožil »zasliševanje,« zaradi česar je odleglo vsaj meni.

V članku ne bomo citirali vsakega posameznika, temveč bomo zgolj povzeli skupne misli, ki so bile dokaj pogoste pri vseh prisotnih. Najbolj pogosta je bila ta, da je večina sodelavcev svoje prve novinarske izkušnje, ali recimo vsaj izkušnje pisanja za medije, prejela ravno v Šentjurskih novicah. Tovrstno sodelovanje je pozitivno vplivalo na vse mlade pisce, pridobljene izkušnje pa so se kasneje v življenju izkazale za zelo dragocene, čeprav je nekatere potem zaneslo v druge vode, a drugi so ravno zaradi njih danes novinarji pri drugih, večjih časopisih in radio postajah. Kovač je v času svojega urednikovanja privabil veliko

mladine in jim dal priložnost za takšno ustvarjalno dejavnost, ki je imela dejanski vpliv na širšo in daljno okolico, kar je v oblikovanju mladega človeka zelo pomembno, saj ne goji danes že preveč razpasene pasivnosti mladih, ki se angažirano, a žal rušilno in popolnoma impotentno razpočijo le še na kakšnih demonstracijah, kjer vse razbijejo. Pisanje za Šentjurske novice je to pišočo mladino lepo uvedlo v disciplino dela (kar ustvarjanje nedvomno je), hkrati pa jim dalo tisto dragoceno spoznanje, da imajo njihovi članki, kakršnikoli so pač so že bili, tudi vpliv na ožjo družbo.

Jure Godler in Franc Kovač

dela in lika, zato je kmalu rekel, da ima občutek, kot bi bil že na parah.

Razloge za svoj odhod je urednik sicer podal že v prejšnjih številkah, toda na hitro jih ponovimo: vedno večji občutek, da njegovo delo nima učinka, in posledično spoznanje, da sveta ni mogoče spremeniti na bolje, je kronalo še bližnje srečanje z resno boleznijo, zaradi česar je prevetрил svoje življenjske prioritete in tako ugotovil, da bo treba notranjo izpolnitev poiskati kje druge. A brez skrbi, Kovač ne bi bil Kovač, če bi svoje (nekoč morda prekričeno) pero popolnoma odložil. Fant bo pisal še naprej, morda toliko kot doslej, tako da se nam za odlične analize lokalne politike, iskrive, premišljene in ostre komentarje družbe in zbiranja političnih spominov ni bati. No, morda le nekaterim, he he.

Morda se tudi tale članek bere kot žalostinka, a ni mišljen tako. Popolnoma naravno je, da en konec pomeni tudi nov začetek, in tudi ta primer ni izjema. Urednikovanje bo prevzel **Jure Godler**, ki je že napovedal nekaj sprememb. Prva novost je ta, da bodo Novice zdaj v celoti v barvah in se bodo tako končno znebile videza črnobelega »partizanskega« dizajna, tiskala pa jih bo tudi nova tiskarna, zato bo morda tehnična kakovost prvih nekaj števk »novih« Novic malce nihala, dokler se sodelovanje z novo tiskarno ne bo počasi uteklo. Se že zahvaljujemo za vaše razumevanje.

Skratka, eno obdobje se je končalo, pričelo se je novo, zato novemu uredniku na njegovi novi poti želimo vse najboljše, in da bi Novice vztrajale vsaj še toliko let, kot do sedaj. Ne glede na to, kakšen sloves imajo, se najbrž vsi strinjamo, da bi brez njih Šentjur bil veliko bolj osiromašeno in dolgočasno mesto. mf

piše: Saša Rečnik

Malo delo gre na velik referendum

Tudi s pomočjo študentskih klubov do neposredne demokracije. Študenti smo v 12 dneh zbrali zadostno število podpisov za razpis referenduma o malem delu. Največ podpisov se je po besedah predstavnikov Gibanja, ki je koordiniralo zbiranje podpisov, zbralo prav na periferiji, v Šentjurju okoli 500. ŠKMŠ je zbiral podpise in osveščal mimoidoče o problematiki malega dela kar na Upravni enoti in kmalu zadostil dodatnemu motivatorju za zbiranje podpisov, to je kriteriju št. 21, in pripomogel premagati prvo oviro do referenduma.

Ljudje se glede na odzive zavedajo problematike malega dela, ampak opazili smo, da slabo poznajo vsebino zakon. Na trenutke sicer prevlada bes do trenutne oblasti, oddan podpis pa klubovanje v smislu »najbolje, da sam poskrbim za vse«. Zanimivo je dejstvo, da so podpise oddali pretežno delavci ali tisti, ki želijo delati, pa so na žalost brez posla in upokojeanci. Mladi so do problematike, ki se jih najbolj zadeva še vedno apatični in nezainteresirani, ne samo v Šentjurju, trend se kaže povsod. Študentje se vseeno nismo vdali, prostovoljci polni vedenja o malem delu so z argumeti izpostavili prednosti in slabosti malega dela, prepričali marsikoga, da je oddal podpis, gospem na Upravni enoti pa povzročil več dela kot običajno.

O malem delu je bilo že veliko napisanega, a vendar je vredno vedno nekatere stvari znova poudariti. O nujnosti referenduma o Zakonu o malem delu, priča raziskava Mladina 2010, iz katere je razvidno, da je le 33% mladih zaposlenih za nedoločen čas. Delež mladih diplomantov, ki so zaposleni za nedoločen čas, se je od leta 2000 zmanjšal za 20%, medtem ko se je delež mladih brezposelnih diplomantov v zadnjih letih povečal za 240%. Ob tem je opaziti dejstvo, da skoraj 20% več mladih v Sloveniji kot v Evropski Uniji, dela preko fleksibilnih oblik dela, kar kaže na to, da imamo pri nas trg dela že sedaj izjemno fleksibilen in ga bomo z malim delom le še povečevali, obenem pa manjšamo varnost tako mladih kakor tudi starejših delavcev. Študentsko delo tako postaja vse pomembnejši segment slovenskega trga delovne sile in danes se res soočamo z dejstvom, da je študentsko delo preraslo svoje osnovne okvirje, vendar bi nekatere omejitve, kot so enotna evidenca vpisa in poostren nadzor, zagotovo zajezele njegov razmah. Tako pa bomo z malim delom stopili v neznano, glede na nemško izkušnjo nič kaj obetavno prihodnost za mlade.

ŠKMŠ je še vedno reprezentativen organ za mlade, študente in dijakke, v Šentjurju. Želimo si, da bi naš trud za boljšo skupno prihodnost mladih presegel stene P2, ker obstajamo za in zaradi vseh 1300 študentov ter vseh mladih v občini, za katere nam je mar, kako bomo vsi skupaj nekoč stopali na trg delovne sile, upajoč z velikimi in ne malimi koraki. Čeprav so sredstva kluba delno pridobljena prav iz računa študentskega dela, se je potrebno zavedati, da gre večina sredstev nazaj k študentom preko subvencij in ugodnosti ter predvsem dogodkov oz. projektov, ki so samo in zaradi vseh mladih. Vsi očitki na račun ogroženosti lastne zlate vreče so povsem odveč, saj nam znanja in zunanji nadzor omogočajo dobro delovanje, pretekle izkušnje pa možnost obvladovanja različnih nepredvidljivih okoliščinah – s sredstvi ali brez. Ne glede na izid referenduma in politične pasje boje bodo vsi študentski klubi še naprej glavni motor mladinskega dogajanja v lokalnem okolju, ker imamo vsa potrebna znanja in ideje, da ohranimo študentsko organiziranje avtonomno in edinstveno.

Prostor obiskali Coma Stereo in Man Zero

Tretja januarska sobota je šentjurskemu plemenu, ki ceni zvoke, ki jih ne diktira vse-za-vse-nič-za-nikogar medijska mašinerija, po skoraj treh sušnih mesecih ponudila polnovreden minikoncertni obrok. Zbrane v zaodrju osrednje šentjurske stavbe kulture (in pravice), oz. v Prostoru, sta animirali dve zasedbi, ki sta potrdili, da ima selektor Nejc Kresnik pravo žilico za to početje.

Glasbeni žanr večera je poleg klasičnega glasbenega orodja zahteval še kopico pripomočkov

Kot predzadnji so na oder stopili

mariborski kozmični postrockerji Coma Stereo, ki bi jih zlahka spredalčkali še nekoliko vzhodnejše, kjer je slovenski epicenter tovrstne godbe. »Vesoljsko« zvočno valovanje je publika vedno hvaležneje sprejemala in na koncu iz artistov izvabila dodatek.

Vzdušje za nastop zagrebških Man Zero, ki so za razliko od redkobesednih predhodnikov strogo instrumentalni sestav, je bilo idealno. Njihovi glasbeni kolaži so slušatelje tako prepričali, da smo dobili celo dvojni bis, po daljšem času pa je bil izpeljan »skok v prazno, ki se ne konča na tleh«. Na spletnem portalu Kozjansko.info sta z dogajanja na voljo tudi zvočno-slična posnetka.

br

Predstava misterijev in miselnih ukan

V soboto se je zgodil še en zanimiv večer v izvedbi Študentskega kluba mladih Šentjur. ŠKMŠjevci so v goste povabil maga Mitja Rota. Le ta je v svojem programu izvedel nekaj klasičnih trikov z ruticami in vrvicami ter trikov s področja mentalizma, branja misli in telepatije. Kar nekaj ukan je čarovniku uspelo, nekatere pa so budna očesa gledalcev tudi razkrila. Bolj impresivno kot klasične trike je Rota izvedel trike iz mentalizma. Ugibal katera imena so napisana na listih prostovoljcev iz občinstva, iskal v kateri roki se izmed

štirih parov skriva žogica itd ... Maloštevilno občinstvo, bilo jih je okoli 30, je po končanem šovu, domov odšlo zadovoljno. Čeprav čarodej navadno pobira tudi 15 evrsko vstopnino na svoje predstave ter predstavlja tudi neko ime v svojem krogu, ŠKMŠ-ju ni uspelo privabiti večje število obiskovalcev, pa čeprav je bil tudi tokrat vstop prost. Labirint uma, kakor so predstavo poimenovali organizatorji, je v obiskovalcih zasejal dvom kako je to sploh mogoče. Saj to so konec koncev, bili samo triki. Ali ne?

Jure Godler

Firaba d.o.o.

Javorje 15a
3263 Gorica pri Slivnici
Tel.: 03 748 30 03
Faks: 03 748 30 04
email: firaba@siol.net

Nudimo kvalitetne in strokovno opravljene računovodske storitve za vse oblike gospodarskih družb, za samostojne podjetnike in društva.

Dramlje.info
INFORMATIVNI SPLETNI PORTAL
Dramlje 33, 3222 Dramlje
E pošta: dramlje.info@gmail.com
GSM: 051 342 652

TURISTIČNA AGENCIJA BARACUDA
gsm: 051 698 600
baracuda.carmen@siol.net
info@baracuda.si
www.baracuda.si

Martin Laubič s.p.
KROVSTVO, KLEPARSTVO,
NOTRANJA ZAKLJUČNA DELA,
IZDELAVA MAVČNIH STEN IN STROPOV
Dramlje 33,
3222 Dramlje
e-mail: laubic.martin@siol.net
GSM: 041 672 302

TUKAJ JE LAHKO VAŠ OGLAS
ZA SAMO
NA MESEC! 10€ +ddv
040 471 133
Pod vrbco 20a; Šentjur

viaSlovenia.com
z vami na pot
izberi
natisni
koristi
viaUgodnosti
na viaSlovenia.com

Gregor Trnovšek, s.p.
Šedina 8, 3222 Dramlje
GSM: 041 731 073
gregor.trnovsek@amis.net

MODNO FRIZERSTVO MARJETA
Tel.: 035794725

OBMOČNA OBRITNO-PODJETNIŠKA ZBORNICA ŠENTJUR
Cesta Valentina Orožna 8,
3230 Šentjur
Telefon: (03) 749 08 10
Faks: (03) 749 08 12
e-pošta: info@ooz-sentjur.si

Gostišče in prenočišča "Bohorč"
Bohorč Marjan s.p., Dulska Kvedra 44, 3230 Šentjur pri Celju
Tel.: 03 746 14 30, mobil 041 666 726, http://www.gostisce-bohorc.com

Odičen ambient za praznovanje obletnic, porok, novoletnih zabav do 100 ljudi. Poleg jedi iz domače slovenske kuhinje pripravljamo slastne jedi po naročilu, malice in nedeljska kosila. Dostava malic za podjetja.

Nudimo vam tudi prenočišča v sedmih sodobno opremljenih sobah.

Pri nas diši po dobrem!

PIZZERIJA OSMICA
Bar Osmica Žnidar Istok s.p.
Rifnik 17, 3230 Šentjur
(0590) 200 33
(041) 954 509
NAROČITE HRANO NA DOM

ZLATARSTVO Petek Ales
Drofenikova ul. 15, 3230 Šentjur
zlatarstvo_ales_petek@t-2.net
tel.: 03 746 46 67
GSM: 031 848 112

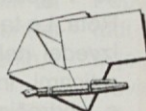
ŠKMŠ
ŠTUDENTSKI KLUB MLADIH ŠENTJUR
Cesta Miloša Židanskega 28,
3230 Šentjur / p.p. 75
mail: info@skms.net
Predsednikofon:
031/ 404-146
ŠKMŠ je vse, samo povprečen ne!

FOTO 5-er
Peter Žmaher s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 687 950

Pri nas okvirjamo:
-fotografije
-olja na platnu
-grafike
-akvarele, pastelev
-plakate in reprodukcije
-gobeline
-sestavljanke

NOVO V ŠENTJURJU
nudimo tudi kaširanje

Šentjurske NOVICE

Ime in priimek: _____

Moj naslov: _____

Pošta: _____

Lastnoročni podpis: _____

Datum: _____

NAROČILNICA

Naročam se na mesečnik Šentjurske novice. Cena enega izvoda je 2,00 €.

Naročnino bom plačal-a v predvidenem roku po prejemu položnice.

Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov:
MediaStar, založništvo, d.o.o.
Pod vrbco 20a
3230 Šentjur

Minister Vlačić pritegnil množico

Prvi januarski petek je na šentjursko železniško postajo ob neprijetni zimski sapi pritegnil številne bolj ali manj poklicane, ki so se prišli pokloniti 10. obletnici delovanja Muzeja Južne železnice.

To pot so, sicer brez posebne ceremonije in omenjanja števil, »požegnali« strojno lopo, ki je poleti zrasla nad muzejsko lokomotivo. Zasluge za novo pridobitev, tako kot za več ali manj vse ostale v okviru postaje, gredo **Mihaelu Bučarju**.

Najpoglavnejši vzrok za množičnost shoda je bila prisotnost prometnega ministra **Patricka Vlačiča**. Masi je povedal nekaj izbranih besed, župan **Marko Diaci**, ki ga je menda tudi pridobil k obisku, pa ga je informiral o šentjurskih prometnih zagatah.

Omenimo še, da je teden dni kasneje ekipa Televizije Slovenija opravila sne-

Mihael Bučar, Marko Diaci in minister Patrik Vlačič

manje tehniške dediščine Bučarjevega življenjskega projekta.

br

Čokoladni velikan znova na ogled

V prostorih hotela Žonta zadnje tedne vzbuja zanimanje kopija Eifflovega stolpa iz čokolade, ki po merilih vzorno sledi pariškemu originalu.

Njegov avtor je mladi slivniški kuharski virtuoz Primož Vodeb, ki ga je naredil pred tremi leti, in sicer za namen sodelovanja na gostinsko-turističnem zboru, kjer je kot prvi v zgodovini teh tekmovanj dosegel vseh sto možnih točk. Takrat je za izdelavo porabil približno dva meseca.

Stolp je bil kasneje predstavljen na različnih mestih, potem pa je počival v hrambi, kjer ga je nekoliko načel zob časa. Primož se je odločil, da ga popravi in ga ponovno pokaže

Vodeb in čokoladni stolp

javnosti, renovacija pa je trajala dva tedna. Konstrukcija je narejena iz lesa, obdana je s šestimi kilogrami čokolade, ki jo je za ta namen moral posebej naročiti iz Francije.

Ambicije soupravljalca šentjurskega hotela na kulinarinem področju so visoke. Trenutno se pripravlja na udeležbo na enem največjih mednarodnih tekmovanj, ki bo v Carigradu, Primož pa načrtuje eksponat, ki ga Slovenija še ni videla. Za udeležbo bi potreboval tudi nekaj pomoči pokroviteljev.

Perspektivni 23-letni gastronom, študent na mariborski višji šoli za gostinstvo in turizem, ni kdorsibodi, saj je doslej zbral že številna stanovska priznanja. Med drugim se je s

slovensko kuharsko reprezentanco oktil z naslovom evropskega prvaka, takrat pa je s sotekmovalcem v finalu ugnal tudi kuharski par iz znamenite hotelske verige Hilton.

br

Slivniški planinci zmagovito na vseh frontah

Tretjo januarsko soboto se je v Gorici pri Slivnici na 22. državnem tekmovanju Mladina in gore pomerilo 26 najboljših skupin mladih planincev iz vse Slovenije, ki so se poprej najbolj izkazale na regijskih tekmovanjih. Tekmovanje je organizirala Mladinska komisija Planinske zveze Sloveniji, lokalna soorganizatorja pa sta bila Planinsko društvo Slivnica pri Celju in Osnovna šola Slivnica pri Celju.

Posamezne faze prireditve so slivniški planinci vseh generacij pod taktirko režiserke Nine Gradič povezovali z igrico o dogajanju in vzdušju v planinskem taboru.

V finalnem delu tekmovanja je sodelovalo sedem ekip, največ znanja pa so prikazali domači Slivniški svizci v zasedbi **Neža Mastnak, Jakob Škornik, Janez Palčnik** in **Tim Novak** ter s tem ubranili lanski naslov.

Zmagovalna ekipa med pozornim poslušanjem enega od vprašanj.

Njuni mentorici sta bili **Nina Gradič**, ki ji je zaradi dela v tujini, kot pomočnica pomagala **Nuša Verdev**.

Gostitelji, na čelu s predsednikom PD Matejem Plankom so se z organizacijo zelo potrudili, čemur je bil priča tudi predsednik Planinske zveze Slovenije **Bojan Rotovnik**. Na drugi strani v dvorani ob iskrenem slavu ni bilo videti nikogar iz občinske ali krajevne vrhuške in sorodnih društev. Nekaj videoutrinkov s prireditve je tudi na portalu Kozjansko.info.

br; foto: Manca Čujež

100 let Kmetijske šole

19. nadaljevanje

Piše mag. Nevenka Cmok

V šolskem letu 1960–61 je bilo še vedno izobraževanje dvoletno v programu „Živinorejsko-sadjarska šola“, toda vpisali so samo živinorejsko smer, ker je bilo učencev samo za en oddelek.

Osnovna čreda Živinorejske šole v Šentjurju v novem govejem hlevu“

Spremenila se je starost učencev za vpis v prvi razred. V Kmetijsko in gospodinjstvo šolo so se vedno vpisovali starejši mladinci in mladinke, stari 17 let. V tem letu se je prvič vpisala mlajša mladina. To so bili mladinci in mladinke, ki so se odločili za nadaljevanje šolanja na Kmetijski šoli takoj po končanem osemletnem šolanju.

Med šolskim letom se je 1. januarja 1962 ustanova reorganizirala: šolsko posestvo je z vsem živim in mrtvim inventarjem prešlo v upravljanje novoustanovljenega Kmetijskega kombinata Šentjur. Kmetijska šola z internatom je obdržala neposredno okolje šolskih stavb, terase in vrtnarijo. Poleg obeh šolskih stavb je obdržala še polovico stanovanjske stavbe pri cesti in zgradbe na vrtnariji. Od delavcev na Kmetijski šoli so ostali tisti, ki so bili zaposleni v šoli, internatu in na vrtnariji. Istočasno je prešla Kmetijska šola Šentjur v sestav Kmetijskega izobraževalnega centra v Celju, katerega ustanoviteljica je bila Okrajna kmetijska zbornica s sedežem v Celju. V KIC-u (Kmetijskem izobraževalnem centru Celje) so se združile: Kmetijska šola v Šentjurju, Vrtnarska šola v Medlogu in Poljedelska šola v Vrbju skupno z oddelkom Tehniške šole za odrasle. Poleg šol so se združili še njihovi domovi za učence. Dolžnosti direktorja Centra je prevzel ing. Anton Jenšterle, ki je ostal predstojnik Kmetijske šole v Šentjurju poleg nove delovne dolžnosti. V novi organizaciji je namreč Kmetijski šolski center imel direktorja, vsaka od združenih šol pa še svojega predstojnika: Šentjur (ing. Jenšterle), Vrbje (ing. Resman) in Medlog (ing. Ogner). Obe šoli, v Vrbju in v Medlogu sta morali upravljanje posestev prepustiti novonastalim kombinatom.

V šolskem letu 1963–64 je šola v Šentjurju postala dvoletna poklicna šola za izobraževanje kvalificiranih govedorejcev in se je preimenovala v Živinorejsko šolo, toda ostala je v sklopu KIC-a.

V letu 1964–65 so na šoli v Šentjurju odprli oddelek za kmetovalce, najprej imenovan Šola za kooperante ali tudi kmečke proizvajalce. Značilnost Šole za kmetovalce je bila ta, da je enakopravno upoštevala glavne kmetijske panoge, ostalim panogam pa je dajala poudarek le, če je v kraju, od koder je bila večina učencev, bila ta kmetijska panoga pomembna. Druga značilnost je bila, da je pouk na šoli trajal le 5 zimskih mesecev. Praktične vaje so bile v poletnem času na šoli ali v skupinah pri kmetovalcih, ki so imeli vzorno urejene kmetije, in sicer 5–6-krat v času proizvodne sezone. V tem obdobju je učence na njihovem domu obiskal razrednik ali učitelj strokovnih predmetov. Po opravljenih obiskih je učitelj moral oddati pisno poročilo na šoli. Učenci so v tem obdobju morali pisati dnevnik, ki so ga oddali v

šoli ob vpisu v drugi letnik. Po šolanju v dveh zimskih obdobjih so učenci opravili zaključni izpit. Šola za kmetovalce je nastala na pobudo kmetov, ki so hoteli imeti šolane naslednike kmetije. V Šolo za kmetovalce v Šentjurju so se vpisali učenci iz vse Slovenije, ker je bila to edina tovrstna šola v Sloveniji. Poleg Šole za kmetovalce je delovala še poklicna dvoletna Živinorejska šola.

Po ukinitvi Hmeljarske šole v Vrbju je bil imenovan za predstojnika Kmetijske šole v Šentjurju Branko Resman, dipl. ing. agr., ki je ob združitvi šol bil ravnatelj šole v Vrbju. Bil je po strokovni usmeritvi poljedelec. Zlasti je bil znan kot dober predavatelj poljedelstva in poljedelstvu sorodnih predmetov. Predstojništvo je opravljal do svoje prezgodnje smrti leta 1978.

Branko Resman, dipl. ing. agr., predstojnik KŠ v Šentjurju od leta 1965 do 1978

Po ukinitvi poklicne poljedelske šole v Vrbju so vnesli v urnik Poklicne živinorejske šole v Šentjurju več ur poljedelstva in travništva in jo preimenovali v „Živinorejsko-poljedelsko šolo“. Šola za kmetovalce je imela 1 oddelek v Medlogu. To leto je bila v sestavi kmetijske šole organizirana Cvetličarna v Šentjurju v paviljonu, v vrtu Svetinove hiše, v strogem centru občine Šentjur.

V šolskem letu 1967–68 je dozorel čas za oživitev kmetijsko-gospodinske šole. Gospodinjstvo šola, ki je bila med porabniki vedno zaželeno, je bila po politični strani vedno na udaru. Vedno so jo nekam selili in jo zaupali drugim šolam, čeprav je v Šentjurju bila od vsega začetka, čeprav v obliki šesttedenskega tečaja. Ustanovitelji so se zavedali, da kmetija lahko napreduje le tedaj, če se razvija celovito. Sočasno z intenziviranjem kmetovanja se mora na kmetijah izboljševati tudi raven prehranske in bivalne kulture. To izboljševanje je odvisno predvsem od kmečke gospodinje. Zato so si ustanovitelji kmetijske šole prizadevali tudi za ustanovitev Gospodinske šole, ki bi bila tudi primerno prostorsko urejena in leta 1932 jim je uspelo zgraditi samostojno stavbo.

Otvoritev stavbe Gospodinske šole. Blagoslovil jo je gospod škof dr. Andrej Karlin leta 1932

(se nadaljuje)

LUCIJINA REPORTAŽA

Ja, vse kaže, da bo šlo, novi šef Jurij je rekel, da naj kar pišem tako kot do sedaj, ker da on je vedno za demokracijo. Samo malo naj šparam jezik pri Markecu, ker je še mlad in preveč občutljiv, pa pri njegovih goštevcih, ker so še v učni fazi. Da ne bi kdo rekel, da smo v ŠN pristranski, mi je položil na srce, naj malo poprotežiram tudi javorskega Jožefa, ki je v preteklem mandatu toliko pretrpel, pa še Alpos mu pred nosom kuzla liže, pa Robija, Cvetota in še koga iz ogroženih vladajočih krogov. Lahko pa si zato vsaj zaenkrat po mili volji brusim zobe na obeh ponkovških Jožefih, ampak samo tako, da se ne bo videlo, kdo je zadaj. Nimam pojma, kakšno igro igra Jurij, kar pa me tudi prav nič ne briga, glavno je, da je za demokracijo in me bo plačal.

Najprej pa nekaj stavkov o našem Markecu in njegovi decembrski občinski seji. Ste opazili, da je javno pokazal, kakšen čvrst karakter je, in mu na kraj pameti ne pade, da bi se oziral na cagave luzerje iz SDS? Če hočejo sebi in Šentjurju dobro, bodo sodelovali, če pa ne, jih pa tudi sploh ne bo pogrešal. Kjer je volja, je tudi pot. Ker je pred volitvami obljubil Boštjanu, Dejanu in še komu, da jim bo tiste fičnike, ki so mu jih špendirali za kampanjo, pošteno in bogato povrnili, je več kot naravno, da je to tudi takoj storil. Pa ne le v skopuškem merilu ena za ena, temveč v spodobnem razmerju, kot se dobrohotnemu vladarju na začetku vladanja pritiče. Nergači seveda bentijo, da je Markec s svojim komunalnim prispevkom vnaprej vrgel tako rekoč skozi okno kakšnih 200 občinskih tisočakov, ampak gre izključno za stokanje poklicnih nergačev, ki ne vedo, da je dana beseda več vredna kot kup zlata. Da, zaupanje in morala, to sta tisti ključni odliki, ki smo ju pri naših dovčerajsnjih občinarjih vroče pogrešali, zdaj pa nič več. V tej zaželeni smeri so odločno krenili tudi odkriti in prikriti predvolilni Štefovi podporniki Cveto, Lojzek, Jožef, Jankec in drugi, ki so takoj po volitvah odkritosrčno spoznali svojo zablodo, se pokesali in se neomajno dokončno postavili na pravo stran. Tako je Markec skoraj že zaključil s svojimi materialnimi zadolžitvami in moralnimi dilemami in se bo sedaj lahko sproščeno vrgel na konkretne posle. Lahko bo začel kar s tistimi evri, ki jih je prišparal pri novoletni razsvetljavi. Boste rekli, da s takšnim drobižem pravi župan pač ne more vragu repa spuliti? To je po svoje čisto res, toda če bi iz občinskega proračuna zbrisal tudi celonočna električna obsevanja naših cerkvic (kar se, vroče upam, pod Markecom, ki je vedno za nočno romantiko, ne bo nikoli zgodilo) in bi občinske posle takoj predal v roke pri celjskem Šrotu in mariborskem Kanglerju preizkušenemu prijatelju Silvu, kot predvideva neznani in očitno dobro informirani pisec, se bi tudi z malim začetnim kapitalom dalo ogromno narediti. Ker baje je v primerjavi s Silvom Erika prava šolarka. To bi bila tudi primerna priložnost, da se znebimo nadležnega CMC, od katerega smo že tako potegnili, kar se je potegniti dalo, in se vržemo na celjskega Božička, ki se s Silvom odlično razume. Škoda je le, da Silvo že ni na Občini, kajti te dni, ko si je Markec na plaži nekje v Egiptu zasluženo

lizal rane prvega županovanjskega meseca in so po Občini že miške plesale, bi bilo zelo na mestu, če bi že imel občinske vajeti v rokah zaupanja vreden človek. Robi bi bil v tem pogledu sicer čisto v redu, toda saj veste, filozofom in podobnim škricem ni nikoli varno dati denarja v roke, še zlasti ne sedaj, ko si naša civilna občinska oblast niti pod razno ne sme privoščiti neumnega eksperimentiranja, ki bi jo lahko že na začetku spravilo ob ugled.

Podobno ugodno kot v Šentjurju se zadeve razvijajo tudi v Dobju. Karl in Natalija, ki naivno mislita, da imata vso oblast v pešici, sta sicer pohamstrala vse občinske odbore in komisije, ampak Merij ve, kako se tem stvarjem streže, in se zato sploh več ne sekira. Samo navidezno je malo nerodno, ker v občinskem nadzornem odboru sedi preobčutljivi direktorici občinske uprave nevoščljiva sorodnica, ampak Andrejo lahko potolažim. Da so tudi najbolj hudobni občinski nadzorniki, kot kažejo šentjurske izkušnje, le nebogljani papirnati tigri in res prav nič več. Spodbudno je tudi, da so ključni kulturnega doma ostali trdno v rokah Jožice, zato so se Dobjani lahko s toliko večjo vnemo vrgli na obnovo stare šole, kjer bo poleg občinske uprave dobil svoj prostor pod soncem tudi dobjanski kulturno-turistično-zgodovinski in še kakšen center. Pričakujem, da se bosta Merij in Markec kaj kmalu ostro usekala, kdo si bo prej postavil svoj spomenik in k sebi usmeril reko evrov polnih turistov. Jaz sicer navijam za Markeca, a se bojim, da ga bo Merij v tem pogledu dal v koš, ki lahko računa vsaj na po drugih mestih razseljene Dobjane.

O dobjanski šolski vojni že dolgo ni v javnosti pravih informacij, čeprav pravijo, da je pod pepelom še donedavna tlela vroča iskra upora. Ki pa sedaj hitro ugaša. Vincenciju so namreč zelo naklonjeni Jožijevi feromoni, ki so temeljito omehčali šolsko ženstvo. Semoličev Boris in njegovi si v obupu pulijo tiste redke lase, ki jih še imajo, ampak nič ne pomaga, narava dela svoje. Ko bo prišla pomlad, tako pravijo, bo šolska vojna le še blagi spomin.

V Šentjurju pa so spet udarili literati s svojim zbornikom, tokrat so se razpisali o politiki. Njihovo srečanje je bilo sicer ganljivo in domala na ravni podeljevanja Nobelove nagrade za literaturo (brez evrov, da ne bo zamere), toda Zbornik je tako poln žalostnih besed in črne simbolike, da me je pošteno zaskominalo po tistih zlatih socialističnih časih, ko je, tako pravijo penzionisti, bila pred nami le ena sama svetla prihodnost. Ki je sicer potem iznenada ugasnila, ampak povsem po krivici. Še dobro, da naši literati samo prelagajo prazne besede in jim na kraj pameti ne pade, da bi začeli pozivati k uporabi ali bi celo sami vzeli puške v roke.

Lucija

Satira je način pisanja, kjer pevladuje ostro, zbadljivo prikazovanje resničnosti, življenja (knjiž.) SSKJ

štajerski val

93,7 in 87,6 MHz

POLICIJSKE CVETKE

Interventna številka: 113
 Policija Šentjur:
 (03) 746 41 50

Dramlje, 23. 12. – V Jarmovcu so odtujili prikolico za avtovleko v vrednosti treh tisočakov.

Šentjur, 24. 12. – V večernih urah je voznik v Hruševcu zbil pešca, ki so ga prepeljali v celjsko bolnišnico. Storilec je najprej pobegnil, kasneje pa se je javil na postajo, kjer so ugotovili, da nima vozniškega dovoljenja.

Dolga Gora, Kalobje, 28. 12. – V istem dnevu sta se zgodili prometni nesreči s pobegom.

Grobelno, 28. 12. – V Stopčah je prišlo do trka treh vozil in to potem, ko je povzročitelj iz neznanega razloga zapeljal v levo.

Gorica pri Slivnici, 2. 1. – Nekdo je vlomil v počitniški objekt v Vezovju, vendar ni ničesar odnesel.

Šentjur, 2. 1. – Večkratni kršitelj je na Petrolovi črpalki natočil 20 litrov goriva, vendar pri sebi ni imel denarja. Zaposlene je skušal prepričati s kazanjem ženinih dokumentov, policisti pa so ob prihodu ugotovili, da nima veljavnega vozniškega dovoljenja. Zaradi ostalih grehov pa so mu za nameček vozilo še zasegli.

Blagovna, 2. 1. – Kljub novozgrajenemu pločniku je voznici uspelo, da je zapeljala v ribnik pri Rajskem otoku. Zaradi ledene skorje se je voznica še pravočasno rešila, avto pa je kasneje treba bilo izvleči izpod gladine. Naslednjega dne so policisti v Primožu naleteli na prevrnjeno vozilo, ki je tam ostalo, ko je zaradi prevelike hitrosti voznica zapeljala s ceste.

Prevorje, 5. 1. – V večernih urah je voznik s sosednjega območja z vozilom onemogočil vožnjo domačinu, od katerega je potem zahteval, da izstopi. Domačin se je zaklenil v vozilo, »sosed« pa je jezno pričel udrihati po pločevini. Policisti so ga nagradili s položnico, kamor so vpisali dve kršitvi.

Dramlje, 7. 1. – V hodniku stanovanjskega bloka v Dramljah je neznan falot odvrget petardo in dodobra

prestrašil stanovalce.

Dramlje, 7. 1. – Na avtocesti so policisti v večernih urah ustavili norca, ki je v smeri Celja vozil z 245 km/h. Predpisana globa je od 300 do 5.000 EUR, 9 kazenskih točk in prepoved vožnje motornega vozila od 1 do 12 mesecev. Prav tako je takšen voznik za ostale udeležence skoraj neviden in katastrofa je lahko kaj hitro tu.

Šentjur, 8. 1. – Občan je policiste obvestil, da pred domom ni njegovega vozila. Vzrok pozabljivosti je bil alkohol, saj je prejšnji večer popival, na srečo vseh pa se ni odločil za povratek z vožnjo.

Šentjur, 9. 1. – Iz kuhinje ene od šentjurskih šol je nekdo odtujil prenosni in »klasični« računalnik.

Dramlje, 11. 1. – Iz vikenda v Straži na Gori je nekdo odpeljal dve leseni mizi in štiri klopi, v Lazah pa pogrešajo gozdarski vitel.

Planina pri Sevnici, 11. 1. – Neznanec je v kamnolomu Zelenci odvrget svinjsko drobovino, ki jo je sanirala higienska služba. Na srečo ni prišlo do okužb.

Gorica pri Slivnici, 14. 1. – Iz skladišča v Rakitovcu je nekdo odpeljal približno 300 kg odpadnega bakra in inoksa. Storilec je pri tem uporabil avto rdeče barve.

Šentjur, 15. 1. – V družini, katere pomemben član je tudi alkohol, je bil sin ponovno nasilen do matere. Po pridržanju in prepovedi približevanja je bil zaradi dolgotrajnega vpliva pijače in prividov odpeljan v vojniško psihiatrično bolnišnico.

Blagovna, 15. 1. – Stanovalec hiše na Proseniškem, kjer se z ostalimi stanovalci večkrat sporeče, je po povratku s kolin in podprt z alkoholom ter po vnovičnem verbalnem sporu izklopil elektriko. Policisti pa so ga prišli pomirit, dobil pa je tudi položnico.

Šentjur, 17. 1. – V Šentjurju so policisti sinoči okoli 23. ure ustavili 28-letnega voznika, ki je napihal bogatih 2,71 promila.

KOŠARKARSKA NOTICE

Do lige za prvaka z novim centrom

Novo leto so šentjurski košarkarji pričakali s silvestrskim metom s sredine, kjer je imel največ uspeha Teo Šimović, ki je drugega januarja sodeloval tudi na članski tekmi Dneva slovenske moške košarke v stožiški areni.

Uresničile so se tudi napovedi, da bodo angažirali okrepitev na centrskem

Vjeran Soldo v dveh srečanjih še ni pokazal, da je okrepitev

z vseh položajev. V zadnji četrtini je eksplodiral Hohler z vsemi 10 točkami večera, Harmason pa je zanesljivo izvajal proste mete.

22. 1.: **Šentjur**: Helios 77:85; Hohler 21 (5x3), Šimović 17, Pelc 10, ... Številčna, a medla publika, slaba igra v obrambi in tradicionalno neugodna domžalska ekipa so povročili mučno tišini v hruševski dvorani. Novinec Soldo je igral celo slabše, kot pred tednom dni, povsem izgubljen pa je bil Harmason, ki je pred tekmo izvedel, da je očeta v ZDA prizadela kap.

Lestvica Lige

Telemach:

1. Zlatorog 10 zmag : 1 poraz,
2. Helios 9:3,
3. Geoplin Slovan 8:3,
- 4.-5. Elektra Šoštanj in Hopsi Polzela 7:5,
6. **Šentjur 6:6**,
7. Maribor Messer 3:9,
8. LTHcast Mercator 2:9,
9. Parklji 0:11.

Podmladek na Češkem

Zadnje dni prejšnjega leta sta kadetska in mladinska vrsta KK Šentjur izkoristili za gostovanje na mednarodnem turnirju v Ostravi, kjer je skupaj sodelovalo 17 ekip. Mladinci so osvojili 3. mesto, kadeti pa v petih tekmah niso okusili slasti zmage. V peterko turnirja je bil izbran **Klemen Oset**, fante pa sta v tujini spremljala trenerja **Tadej Jug** in **Aljoša Cvar**.

Kóšiji držijo drugo mesto

8. 1.: **ŠRK Koši**: Posavje Podbočje 78:63; Mavrin 16, Golob 15, Polenek 14, Korošec 12, ...

15. 1.: Koroška : **ŠRK Koši** 52:100; Korošec 36,

položaju in tako je dres s šentjurskim grbom oblekel 26-letni hrvaški velikan 206-centimetrski **Vjeran Soldo**, ki smo ga v prejšnji sezono v Šentjurju videli v dresu Zasavja, ko je dosegel 10 točk.

Pet krogov pred koncem prvega dela lige je preboj v ligo za prvaka skoraj zagotovljen, saj Mariborčani ne sledijo tempa ostalih ekip.

7. 1.: Geoplin Slovan : **Šentjur** 85:84; Harmason 26 (7 ON nad), Držić 22 (4x3), Šimović 16 (11 skok., 8 ON nad), ... Kodeljevo šentjurski ekipi nikakor ne leži, čeprav je tokrat do zmage manjkalo le malo, a so domači v zadnji četrtini proste mete metali 11/12.

15. 1.: **Šentjur**: LTHcast Mercator 78:69; Harmason 18 (4x3), Sebič 15 (met 6/7, 3 blok.), Hohler 10 (vse v 4./4), ... Šentjurčani so se prebudili pri 51:55 s serijo 8:0. Sebič je podelil nekaj blokad in ob ovacijah s tribun zadeval

Verhovšek 25, Germek in Golob 12, ...

23. 1.: **ŠRK Koši** : Ruše 84:56; Verhovšek 18, Mavrin 17, Golob 12, ...

Lestvica 3. SKL - vzhod:
1. Nona Lenart 9:0, 2. **ŠRK Koši** 9:1, 3. Komenda 7:2, 4. Ivančna Gorica 7:3, ...

Znova v spomin na Zdenka Juga

Predprejšnji teden so na Polzeli odigrali spominsko tekmo v čast nekdanjega dolgoletnega košarkarja šentjurskega kluba Zdenka Juga, in sicer med domačimi rekreativci ter Šentjurčani. Rezultat na takih srečanjih ni v ospredju, več točk pa so na koncu zbrali gostitelji - 66, gostje pa so dosegli 54 točk. Jug je sicer preminil je decembra 2007 pri 47 letih.

Na Ponikvi se 11. februarja

Spored tekem v Ligi Telemach in 3. SKL

SOB., 29. 1.: Komenda : **ŠRK Koši**; **Šentjur prost**
SOB., 5. 2.: **Šentjur** : Elektra Šoštanj; Ivančna Gorica : **ŠRK Koši**
ČET., 10. 2.: Helios Domžale : **Šentjur** (pokal)
NED., 13. 2.: Komenda : **ŠRK Koši**
SOB., 19. 2.: Hopsi Polzela : **Šentjur**; **ŠRK Koši** : Terme Ptuj
SOB., 26. 2.: **Šentjur** : Maribor Messer; Lenart : **ŠRK Koši**
Vse tekme v Hruševcu so ob 19. uri.

obeta tradicionalno srečanje med tamkajšnjimi veterani in ekipo iz Vitanja. Tokrat bo šlo za jubilejno, 20. ponovitev.

br

NOGOMET

Trenerske spremembe pri Mladih upih

Nogometaši so sicer še na zimskem spanju, vendar se na klubski sceni dogajajo nekateri premiki. Tudi v tretjeligaški konkurenci, kjer nastopajo nogometaši Šentjurja, ki so po jesenskem delu prvenstva prikovani na dno lestvice. Zato je logično, da bo v klubu prišlo do sprememb.

Šentjurska članska ekipa se po lanskem izpadu iz 2. SNL ni pobrala v celotnem jesenskem delu prvenstva v vzhodni skupini 3. SNL. V štirinajstih tekmah so le enkrat zmagali in trikrat remizirali, kar jih uvršča na zadnje mesto. Ekipa se pod vodstvom **Draga Kostanjška** ni najbolje znašla, zato je kar logično, da je v odmoru prišlo najprej do zamenjave na trenerski klopi.

Šentjurčane bo tako v nadaljevanju prvenstva vodil **Branko Žibert**, ki je v zadnjih letih pogostokrat ekipi pomagal tudi kot igralec. 43-letni Žibert je po osamosvojitvi Slovenije uspešno nastopal za ljubljansko Olimpijo in kasneje dolgo igral v Avstriji. Pred leti se je stalno naselil v Šentjurju in se priključil tudi našim nogometašem. Žibert je sicer specialist za

fizično pripravo, je osebni trener nekaterih vrhunskih slovenskih nogometašev, z individualnim programom priprav je pred meseci pomagal tudi kapetanu slovenske reprezentance Robertu Korenu. Ali bo Žibert uspel povezati šentjurske tretjeligaške niti bo jasno verjetno že kmalu, prvenstvo se nadaljuje marca. Kakšen igralski kader bo imel na voljo novi trener še ni jasno saj prestopni rok še traja. V šentjurski klub pa je prišel še en stari znanec. Mladinske selekcije bo namreč prevzel **Rado Jurjec**, ki je v Šentjurju kot glavni trener že uspešno deloval ob ustanovitvi nogometnega kluba leta 1992. Tedaj se je začel hiter vzpon šentjurskega nogometa, ki se je nekaj let kasneje zaradi nerealnih ambicij nesrečno končal.

L.H.

Šentjurski tenisači

Mladi tenisači Teniškega kluba Šentjur zavzeto in vestno trenirajo vsak dan pod vodstvom trenerja Tadeja Kincla. Njihovo trdo delo in napredek se že kaže na turnirjih in tekmovanjih pod okriljem Teniške zveze Slovenije, ki se jih udeležujejo vsak konec tedna. Tinkara Kovač, Tjaša Koželj, Urška Arzenšek ter Ana Majcen so predstavnice deklic, Klemen Tašner, Tilen Kovač, Žiga Kovačič pa so dečki, ki so si nabrali v svojih kategorijah že kar nekaj vidnih uvrstitev in pokalov. Na nedavnem turnirju v Domžalah so se vrnil domov z dvema pokalom, čeprav ni dosti manjkalo, da bi jih osvojili štiri. Tilen Kovač je zmagal na MINI tenisu ter s tem osvojil že drugi pokal v tej kategoriji. Žiga je bil odličen tretji (3 pokale že ima), vendar vidno utrujen, saj je pred tem igral na MIDI tenisu, kjer je z enim od nosilcev turnirja v četrtfinalu bil težek boj za pokal, ki ga je žal z malce smole izgubil. Če vzamemo v obzir, da je bilo to njegovo prvo tekmovanje na MIDI-ju, je to seveda odličen rezultat.

državnem prvenstvu deklic do 14 let uvrstila med 48 kvalifikantk, po treh zmagah med 32 najboljših štirinajstletnic v državi. To je izreden uspeh. Žal se Tjaša zaradi bolezni prvenstva ni mogla udeležiti. Na novoletnem turnirju v Ljubljani pa je v B turnirju Tinkara zmagala in dosegla prvo zmago v svoji karieri. Urška pa se je

Tinkara Kovač

uvrstila naprej v turnir A, kjer pa ji žreb ni bil najbolj naklonjen. Urška prav tako dosega vidne uvrstitve in lepe rezultate, njeno

Odlični tenisači v družbi s trenerjem Tadejem Kinclom

Tudi Klemen se redno uvršča v osmino ali četrtfinale (MIDI) in mu ne manjka dosti, da tudi on prinese kakšen pokal na svojo domačo poličko. V kategoriji MINI nastopa tudi Ana, ki je prav tako po zelo napetem in težkem boju izgubila v četrtfinalu in s tem le za kanček sreče zgrešila svoj prvi pokal, vendar je časa še dovolj in prepričani smo, da se bodo uspehi samo še nadaljevali in povečevali. Kaj pa starejše deklice, ki že igrajo pravi tenis? Tinkara Kovač (11 let) se je na nedavnem

sobico namreč krasi že kar nekaj pokalčkov. Deklici igrata sicer v kategoriji do 12 let. Trenutno se pripravljata na državno prvenstvo, ki bo potekalo od 13.1. naprej na Otočcu. Verjamemo, da trdo delo, vztrajnost ter veliko odrekanja prinese pozitivne rezultate, ne samo na športnem področju, temveč povsod v življenju. Otroci so namreč izredno pridni tudi v šoli, dobri prijatelji in pravi team, tako so lahko lep vzgled svojim vrstnikom.

Špela Kovač

NAGRADNA KRIŽANKA

[illegible]

Šentjurske NOVICE

Nagradna križanka
JANUAR 11

Nagrade za decembrsko številko, po dve malici in pripadajoči pijači v Okrepčevalnici Kemoplast prejmejo: **Vida Gaberšček, Jaka Hladnik in Jaka Veber** vsi iz Šentjurja ter **Jožica Zalokar** iz Prevorja, **Anica Gradič** iz Gorice in **Veronika Arlič** iz Dobja. Potrdila dobijo nagrajenci po pošti. Čestitamo! Rešitve januarske nagradne križanke pošljite na naslov **MediaStar, d.o.o., Pod vrbco 20a, 3230 Šentjur**

VICI

Računalniška

Obupan možakar kliče računalniško podjetje in prosi za pomoč:

»Ne vem, kaj naj storim. Na računalniku mi piše, naj vstavim tretjo disketo!«

»Pa jo vstavite!«

»Ne gre. Že drugo disketo sem komaj vstavil vani!«

Žvižganje

Jurček je odšel na počitnice k dedku in babici. Mamica mu je pred potovanjem naročila: »Ko boš pri dedku in babici in te bo tiščalo lulat, ne bodi vulgaren kot znaš biti samo ti, ampak reci dedku, da bi rad žvižgal. Prvo noč je Janezek spal pri dedku. Naenkrat je rekel: »Dedek, jaz bi rad žvižgal!« »Ne zdaj, zdaj je prekasno!« »Ampak, dedek, jaz bi res rad žvižgal!« »Rekel sem ne!« je bil odločen dedek. »Babico boš prebudil. Raje žvižgaj zjutraj, ko se boš zbudil!« »Ampak, dedek, jaz moram žvižgati!« »No, če je pa tako, pa

žvižgaj, ampak meni na uho!«

Prodám taščo

Neki gospod je v skrajnem obupu stekel na ulico in nagovoril prvega pešca:

»Poslušajte! Prodam taščo! Koliko daste zanje?« »Ničesar!« »Čestitam! Prodano!«

Čudovita marihuana

Pri predmetu »narava in družba« je učiteljica rekla učencem, naj vsak našteje vsaj eno cvetlico.

»Tulipan!« se je oglasila Barbara.

»Čudovito!« je vzkliknila učiteljica.

»Nagelj!« je rekla Metka.

»Čudovito!«

»Narcisa!« je rekel Bojan

»Čudovito!« se je spet oglasila učiteljica.

»Marihuana!« se je oglasil Jure.

»Kakšna roža pa je to?« je strogo rekla učiteljica.

»To ni roža,« je pojasnil Jure, »je pa čudovito!«

Juha

Natakar je gostu prinesel juho. Ko je čez nekaj minut prišel zopet mimo gostove mize, je opazil, da ta mirno sedi in se juhe še dotaknil ni.

»Ali kaj morda ni v redu?« je vprašal natakár.

»Poskusite juho!« je rekel gost.

»Je prevroča ali prehladna?«

»Poskusite juho!« je spet vztrajal gost.

»Je preslana!«

»Poskusite juho!« je zakričal gost.

»Aja, žlice nimate!« je ugotovil natak.

Žival

Ali ti verjameš, da je bil človek lahko v prejšnjem življenju žival?

»To je pa traparija! To sploh ni mogoče!«

»Jaz pa verjamem! Nekoč sem bil osel.«

»Kdaj?«

»Ko sem ti posodil denar.«

V.I.P. SCENA

Literarni zbornik z besedami o politiki

Ti Jože, ti bi bil pravi za Dobjel!

Ladi se spozna tudi na j... .

Tvoja kravata je pa lepša, kot moj šal.

Minister Vlačič na odprtju strojne lope za obnovljeno parno lokomotivo

Ti, tale Bučar bi bil pa pravi za direktorja Slovenskih železnic.

Tako kot starim avtom, tudi starim politikom cena z leti raste!

Prednovoletno srečanje pri županu

Edi, poglej, žuljave učiteljske roke!

A da z Juretom delata skupaj?

Čudež, pocenili boste vrtec ...

BELE ŠALE

Kdaj bo snovalcem/izvajalcem šentjurskega turizma kaj pnilo, da bi lahko pri Narčku pustil kakšen letak za preštevila čudes, ki jih premore "Ta lepa deželca?"

Izgube tajkunov s šentjurskimi koreninami so presegle milijardo EUR. To je zgodovinski dosežek, ki pa ga bomo verjetno plačevali vsi, razen njih.

Kako teta Luna zakrije strica Sončka, je v kalobškem dopoldanskem mrazu zanimalo tudi zajetno četico javnih uslužbencev.

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax.: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

PLINSKE PEČI

- OGREVANJE NA:

- PLIN
- OLJE
- BIOMASO
- SONČNE KOLEKTORJE

- TOPLOTNE ČRPALKE

- voda - voda
- zemlja - voda
- zrak - voda

ELBATRADE - KO ZIMA NI VAŠ PROBLEM

Gozdarski vitli Tajfun

BOLJŠA KVALITETA

LEPŠI DESIGN!

LAŽJE DELO, VEČJI IZKORISTEK!

Rezalno cepilni stroji

RCA 320-2, 320-2E, RCA 380, 380-E, RCA 400 joy

TAJFUN Planina d.o.o. Planina 41/a SI - 3225 Planina pri Šentru Tel: +386 (0)3 746 44 00 Fax: +386 (0)3 570 12 41 E-mail: prodaja@tajfun.si www.tajfun.si

eco FRIEND

CELJE
DISCO PLANET
NAJVEČ ZABAVE NA ENEM MESTU

MAMBO KINGS

Disco Planet Celje
Petek-2011
4.2. | 22h

Cena vstopnice: 3€

kjer so zvezde doma